

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(بەناوی خۆی بەخشنده و میهرەبان)

1. الم :چەند پیتیک لە سەرەتای هەندێ لە سورەتەکانی قورئاندا هاتوون ژمارەیان 14 پیتە ، نیوەی کۆی پیتەکانی عەرەبین ، بۆ سەلمانندی ئیعجاز و مەزنی و گرنگی قورئان کە لە توانای هیچ کەسدا نیە بەو پیتانە کتیبیکی ئاوا بێ وینە دابنیت ، بەرادیەک هەتا ئەگەر هەموو گرووی ئادەمیزاد و پەری کۆببنەووە بۆ ئەو مەبەستە بیگومان ناتوانن ، هەر وەها چەندەها نەینێ تریشی تێدایە ، زاناکان لە هەندێ دوان هەندێ شتیان ووتووە : هەر خوا خۆی زانیە بە نەینێ ئەو پیتانە .
2. اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ : خوا زاتیکە جگە ئەو هیچ خۆایەکی تر نی یە شایەنی پەرستن بێت و ئەو هەمیشە زیندوووە و راگرو سەرپەرشتیاری هەموو دروستکراوەکانیەتی.
3. نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ : ئەوی پیغەمبەر خوا قورئانی بۆ تۆ بەراست و دروست (بە چەند قۆناغیک) دابەزاندوووە ، بەراست دانەری سەرجهەم کتیبە پێشووەکانی پێش خۆیەتی (پێش دەسکاری کردنیان) ، هەر وەها تەوراتی بۆ (موسا) و ئینجیلی بۆ (عیسا) رەوانە کردوووە لە پێش قورئاندا....
4. مِنْ قَبْلُ هَدَىٰ لِلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ : لەکاتیکیدا هیدایەت و رینموویی بەخشی خەلکی بوون ، هەر وەها جیاکەرەوی حەق و بەتالی ناردە خوارەووە (کە قورئانە) ، بیگومان ئەوانە ی برۆیان نەهینانەووە بە نایاتەکانی خوا ، بۆ ئەوان سزایەکی سەخت (لە دواپۆژدا) هەیه ، بیگومان خۆی گەورە بالادەستەو خاوەنی تۆلەو سزایە (لە بێ باوەران).
5. إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ : بیگومان هیچ شتیک لە خوا

وون نابیت نه له زهوی و نه له ئاسماندا.

6. هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ : ئەو خوايه زاتیکه نه خشه ی رووخسارتان له مندالدانهکاندا دهکیشیت چۆن بیهویت ، هیچ پهراویکی بهراست نی یه جگه لهو خوايه و ئەو زاته بالادهست و دانا و کاربهجی یه .

7. هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ : ئەو خوايه زاتیکه که قورئانی بۆ سهر تۆ (ئهی محمد) نارده خوارهوه ، بهشیک له ئایهتهکانی دامهزراو و پایهدارو روون و ئاشکران ، ئەوانه بنچینهو بناغهی قورئانهکهن و ههندیکی تریشی واتای جوراوجۆر هه لدهگرن و به ئاسانی نازانرین ، جا ئەوانه ی که له دلایندا لاری و لادان هه یه ، هه ز له حه ق و راستی ناکهن ، ئەوانه شوینی ئەو ئایهتانه دهکهون که مانای جوراوجۆر فراوانیان هه یه ، بۆ ئەوهی فیتنهو ئاشوب و ناکۆکی و دووبه رهکی دروست بکهن ، یان بۆ ئەوهی لیکدانهوهی هه له ی بۆ هه له بهستن ، له حالیکدا که لیکدانهوهی ئەو جوره ئایهتانه هه ر خوا خۆی به تهواوی دهیزانیت ، جا ئەو کهسانه ی که له زانستدا رۆچوون ده لچین: ئیمه باوهپی دامهزراومان به هه ر هه موو (ئهو ئایهتانه) هه یه که له لایه ن پهروهردگارمانه وه یه و فه رمایشی ئەوه ، (له راستیدا) بیجگه له خاوهن بیه و ژیرهکان یاداوهری وه رناگرن و بیه رناکه نه وه (له م قورئانه).

8. رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ : (ئهو انه ده لین) پهروهردگارا... دوا ی ئەوهی که هیدایهت و رینموویت کردین ، دلکهانمان لامه ده له ریگهی راست و له رحمهت و به خشی تایبه تی خۆت به هره وه رمان بکه ، چونکه به راستی تۆ به خشنده و به خشینه ری.

9. رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ : پهروهردگارا به راستی تۆ کۆکه ره وه ی هه موو خه لکیت له رۆژیکدا که هیچ گومانی تیدانیه ،

بیگومان خوا (زاتیک نیه) که به لینی خوی نه باته سه...

10. **إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ**

هُمْ وَقُودُ النَّارِ : (لهو پوژدها) به راستی نه وانهی که بی باوه پرن هه رگیز مال و مندالیان هیچ جوړه به رگریه کیان لی ناکه ن له سزای خوا ، نا نه وانه سووته مه نی ناگری دوزه خن.

11. **كَدَّابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ**

شَدِيدُ الْعِقَابِ : نه وانه داب و نه ریتیان وه کو داب و نه ریتی داروده سته ی فیرعه ون و نه وانهی که پیشیان هاتوون وایه ، نایه ت و موعجیزه کانی نیمه یان به درو دانا ، خوایش نه وانی به هوی گونا هو تاوانیا نه وه به توندی سزادا و گرفتاری کردن و خوا تو له سینهریکی به هیز و به زه بره.

12. **قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ :** (نه ی

محمد) بللی به وانهی که پروایان نه هیناوه : سه رنه نجام تیکده شکین و ژیرده ست ده خرین (له دنیا دا ، له روژی دوایشدا) کو ده کرینه وه و راپیچ ده کرین بو ناو دوزه خ که ناخو شترین جیگه یه.

13. **قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَةِ الْقَمَحِ فِتْنَةً تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ**

يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي

الْأَبْصَارِ : (نه ی محمد به و خه لکه بللی) بیگومان له و دوو ده سته یه ی که له (جه نگی به دردا) روو به پووی یه کتر وه ستان نیشانه و په ندیکی گه وره بوو بو تان ، ده سته یه کیان له پی ناوی خوا دا ده جه نگان ، ده سته که ی تریان بی باوه پ بوون ، نیمانداران له بهر چاوی نه واندا دوو نه وه نده یان ده نواند (له مهیدانی جه نگدا به چاوی بینایی و بینین) ، (خوا فریشته یشی دابه زاند بو یارمه تی نیمانداران) ، خوا پشتگیری (هه ر ده سته یه ک) و هه ر که سیک بیه ویت ده یکتا ، به راستی نا له و یارمه تیه دا په ند و ناموژگاری هه یه بو نه وانهی که بینایی خویان به کارده یینن و به وردی بی ده که نه وه (که چو ن کو مه لیکی که م زال بوون به سه ر کو مه لیکی زوردا).

14. **زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ**

وَالْفِضَّةَ وَالْخَيْلَ الْمُسَوَّمَةَ وَالْأَنْعَامَ وَالْحَرْثَ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ : ئاره زووی ئافرهت و بوونی نهوهی نییرینهو خاوه نییتی ئالتون و زیرو زیووی زورو زه بهنده و ئەسپی چاک و رهسهن و (هۆکانی هاتووچۆ) ههروهها مالآت و زهوی و زاری کشتو کال بۆ خه لکی رازیئراوته وه ، ئەوانه هه مووی نازو نیعمه تی ژیا نی دنیان ، خوایش (بۆ چاکان) شوینی گه رانه وهی رازاوه و خویشی لای خوئی ئاماده کردوه (که به هه شته).

15. قُلْ أُوْنِيْكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكُمْ لِلَّذِيْنَ اٰتَقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا

الْاَنْهَارُ خَالِدِيْنَ فِيْهَا وَاَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِصِيْرٍ بِالْعِبَادِ : (ئەي محمد بهو خه لکه) بلی: ئایا هه والی چاکتر لهو نازو نیعمه تانه تان پی رابگه یه نم؟! (ئەویش ئەمه یه که): بۆ ئەوانه ی پارێزکارو خواناسن، لای پهروه دگاریان باخه کانی به هه شت ئاماده یه بۆیان که: چهنده ها رووبار به ژیر دره خته کانی داو به بهردهم کۆشکه کانی داوات، هاوپی له گه ل ژیا نی نه براوه له گه ل هاوسه رانی پاکیزه دا و بهدم هه ست کردنی بهردهوام به په زامه ندیی پهروه دگاری نازین، بیگومان ئەو خوایه بینا یه به بهنده کانی.

16. الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اِنَّا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَفِنَا عَذَابَ النَّارِ : ئەوانه ی که

ده لێن: پهروه دگارا، به راستی ئیمه ئیمان و باوه رمان هیناوه ، ده له گونا هه کانه مان خویش ببه و له ئاگری دۆزه خ بمانپاریزه.

17. الصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحٰرِ : (جا ئەو

ئیماندارانه ، ئەمه سیفه تیانه) خوگرو ئارامگرن (له به رامبه ر ناسۆر و ناخۆشیه کانی ژیا نه وه) ، راستگۆو خواپه رستن، مال و سامان ده به خشن و ، له به ره به یانه کاند داوا ی لیخۆشبوون (له پهروه دگاریان ده که ن چونکه واهه ست ده که ن که وهک پیویست خواپه رستیان نه کردوه).

18. شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَاُوْلُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ

اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ : خوا ی گه وره (له ریگه ی دروست کراوانیه وه ، که هه مووی نیشانه ی ده سه لاتی ده نوینی تی) خو ی شایه تی داوه و ده ریخستوو و سه لماندویه تی که به راستی جگه لهو هه یچ خوایه کی تر نی یه که شایانی په رستن بی تی ، ههروهها

فریشته‌کان و خاوہن زانستہ‌کانیش (له پیغہمبهران و زانایان) کہ بہرِیگہیہ کی راست و دروست دہیسہ لمینن خوا ہمیشہ داد پەرورہی رهاہیہ و جگہ لهوزاتہ خواہیہ کی تر نیہ و ئەو خواہیہ کی بالادہست و دانایہ.

19. **إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ** : بہراستی دین و ئاینی پەسەند لای خوا تەنہا ئاینی ئیسلامە ، ئەوانەش کہ کتیبە (ئاسمانیہ‌کانیان) دراوہتی ، جیاوازیان لە نیواندا پەیدا نەبووہ مەگەر لە دواي ئەوہی زانستی و زانیاری تەواویان بۆ ہاتووہ (دەربارہی راستی محمد و ئیسلام) ، ئەمەش بەھوی دنیاپەرستی و حەسوودی و ستەم کردنیان لە نیو خویان (چونکہ رازی نەبوون بە پیغہمبەرئیک لە غەیری خویان) ، جا ئەوہی باوہری بہ فەرمان و ئایەتەکانی خوا نەبیئت ، ئەوہ بیگومان خوا بەخیرایی حسابی خوی دەکات لەگەڵیاندا (ہەر زوو بەدۆزەخیان دەگەییەنیئت).

20. **فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسَلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسَلَمْتُمْ فَإِنْ أَسَلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ** : خو ئەگەر موجدەلە و گفتوگۆی سەختیان لەگەڵدا کردیت، ئەی محمد تۆش بلی: من و ئەوانەہی کہ شوینم کہوتوون روومان کردۆتە خواو تەنہا ملکہچی ئەوین، بەوانەہی کہ کتیبیان پیدراوہ و ئەوانەش نەخویندەوارن لە (موشریکانی عەرەب) بلی: ئایا ئیوہ تەسلیم بوون بەخواو موسولمانبوون؟ خو ئەگەر تەسلیم بوون ، ئەوہ مانای وایہ بہراستی ئەوہ ہیدایەتیان وەرگرتووہ ، خو ئەگەر پشت ہەلکەن و باوہر نەہینن ، ئەوہ تەنہا گەیاندن پەیامەکہ لەسەرتۆیہ ، خوی گەرەش بینایہ بہبەندەکانی.

21. **إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ** : بہراستی ئەوانەہی باوہر ناہینن بەئایەت و فەرمانەکانی خوا و پیغہمبەرانیئیش بەبئی ہیچ حەقیق دەکوژن و ئەو خەلکانەش دەکوژن کہ فەرمان بە دادپەرورہی دەدن، کہواتە مژدەہی سزایەکی پر ئیشیان پی بدە!!

22. أَوْلَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ : نَأ

ئەوانە كەسانىكىن كردهوكانيان پووج بۆتەووە لە دنياو قيامەتدا، كەسەيش نيه پشتيوانى لەوان بكات.

23. أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيحًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكَمَ

بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ : نأيا نابىنى ئەو كەسانەى بەشەيك لە كتەبى ناسمانيان پەدراوہ كاتەك بانگ دەكرەن بۆ لای كتەبى خوا (تەورات) تا فەرمانپەرەى بكات لە نەوانياندا ، پاشان دەستەپەريان پشەت هەلەكەن و لە كاتەكدا ئەوان سەرپەچەكرەن.

24. ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن نَّمَسِّنَا النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا

كأنوا يفترون : بۆيەش (وادەكەن) چونكە بەراستى ئەوان دەيانووت: هەرگەيز نأگرى دۆزەخ چەند رۆژەيكى كەم نەبەيت بەر لەشمان ناكەوئەت و ئەوہى لە نأينەكەياندا بۆ خۇيان هەلبەستبوو ، سەرى لى شەواندن و تەفرەى دان.

25. فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا

يُظْلَمُونَ : نأخۇ حالىان چۇن بئەت كاتى لەو رۆژەدا كۇيان دەكەينەووە كە هەيچ گومانەك لە هاتنەدا نيه و هەموو كەس پاداشتى كارو كردهوہى خۇى پەدەرئەت ، لەكاتەكدا ئەوان سەمەيان لئناكرئەت.

26. قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعْزِزُ

مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ : (ئەى پەيغەمبەر ، ئەى نئيماندار) بلى: خوايه تۆ خاوەنى هەموو شتەيكەت ، دەسەلات دەبەخشەت بەهەركەسەك بەتەوئەت و دەسەلات وەر دەگرەتەووە لە هەر كەسەك بەتەوئەت هەر كەس بەتەوئەت بالادەستى دەكەيت ، هەر كەسەكەيش بەتەوئەت زەليل و بى دەسەلات و ژير دەستى دەكەيت، هەرچى خەير هەيه هەر بە دەست تۆيه ، بئگومان تۆ دەسەلاتدارى بەسەر هەموو شتەكدا.

27. تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

وُخْرِجَ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرَزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ : شهو تیهه لکیشی روژ دهکهیت ، روژ تیهه لکیشی شهو دهکهیت ، زیندوو له مردوو دهر دینیت ، مردوو له زیندوو دهر دینیت ، رزق و روژی بئ حساب و بئ شومار دهبه خشیت به ههرکس بتهویت (کاره کانت ههر ههمووی پره له حکمهت و دانایی ، بهنده کانت سه رسام و سهر سوورماوون له که مالی تو).

28. لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتًا وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ :
 نابیت ئیمانداران ، کافران بکه نه پشت و په ناو یارو یاوهری خو یان له جیاتی ئیمانداران ، ئه وهی کاری وا بکات ، ئه وکاره ی ده بیته هوی ئه وهی هیچ په یوه ندییه کی ئیمانیه به خواوه نه مینیت ، مه گهر له بهر ئه وهی خوتان به بیگومان له شه پریان بپاریزن و قوتاربن (ئویش به وهی به دم رازیان بکه ن ، نه ک به دل و کرده وه) ، خوی گهرهش بیدارتان ده کاته وه به سیفته تی تو له سه ندنه وهی خوی ده تانتر سینیت (تا کاری نارپه وای وانه که ن) ، سه ره نجام و گه رانه وه تان ههر بولای خواجه .

29. قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ : بییان بلی: ئه گهر ئه وهی له سینه تاندا جیگیره بیشارنه وه یا خود ئاشکرای بکه ن ، ئه وه خوا پیی ده زانیت ، ههر چیش له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه ههر پیی ده زانیت و خوا ده سه لاتی به سهر هه موو شتی کدا هه یه .

30. يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ : روژیک دیت هه موو کهس ، کارو کرده وه کانی خوی ده بینیت ئاماده کراون به خپرو شه پیه وه ، تاوانبار ئاوات ده خوازیت که له نیوان خوی و کرده وه خراپه کانیدا مه و دایه کی دوورو دریژ هه بوایه ، خوی گهرهش بیدارتان ده کاته وه به سیفته تی تو له سه ندنه وهی خوی ده تانتر سینیت (له وهی که کاری نارپه وای بکه ن) و خوا به سوژ و به به زه ییه بو ئه و به ندانه ی (که به م ناگاداریانه دلیان راده چله کیت پیش هاتنی

ئەو روژە).

31. قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ : (ئەي پيغەمبەر بە ئيمانداران) بلى: ئەگەر ئيوە خواتان خۆش دەوئەت دە شوئىنى من بکەون و لە فەرمانى من دەرمان چن ، ئەوکاتە خوايش ئيوەى خۆش دەوئەت و لە گوناھو ھەلەکانىشتان خۆش دەبئەت ، ئەو خوايە لىخۆشبوو و مېھربانە.

32. قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ : (دووبارە) پييان بلى: فەرمانبەردارى خواو پيغەمبەر بن ، خۆ ئەگەر سەرپيچى بکەن و پىشتى تىبکەن ئەو دەلنباين خوا بى باوھەرانى خۆش ناوئەت.

33. إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ : بەراستى خوا ئادەم و نوح و ئەوھەکانى ئىبراھىم و ئەوھەکانى عىمرانى ھەلبژاردوھو رىزى داوون بەسەر خەلکى ھەموو جىھاندا.

34. ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ : ئەوانە ئەوھەيەکن يەک رەچەلکن ، ھەندىکيان لە ھەندىکى تريان بوون ، خوا خۆى بيسەرو زانايە (چاک دەيزانى کە شايستەن بۆ ئەو کارە پيرۆزە).

35. إِذْ قَالَتْ امْرَأَةُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ : بەياد بينە) کاتىک ھاوسەرى عىمران وتى: پەرودەگارا ، بەراستى من بپيارم داوھو نەزرم کردوھو ئەو مندالەى لە سکمدايە ئازاد کراوبئەت لە ھەموو ئەرک و ئيش و کارىک (تا ھەر لە خزمەتى بيت المقدس دا بئەت) دە تۆش لىم وەر بگرە ، چونکە بەراستى تۆ خوايەکى بيسەرو زانائەت.

36. فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ : بەلام کاتىک مندالەکەى بوو (بە دلشکاوئەوھە) وتى: پەرودەگارا خۆ من کچم بوو ، بىگومان خوا خۆى چاک دەزانئەت کە چى بوو ، (خۆ ئاشکرايە) کورپيش وەکو کچ نى

یه (له‌گه‌لئ رووه‌وه و هه‌ریه‌که ئه‌رک و فرمانی خوئی هه‌یه ، ئه‌وه‌ی به ئا‌ف‌ر‌ه‌ت ده‌کر‌یت به‌پ‌یا‌و نا‌کر‌یت ، به‌پ‌ی‌چه‌وا‌نه‌شه‌وه ، ژن و پ‌یا‌و ته‌وا‌و‌کار‌ی یه‌ک‌ترن و ه‌ی‌چ‌یا‌ن لای خوا‌ که‌م ر‌ی‌ز‌ن‌ین ئه‌ر‌کی خ‌ز‌مه‌ت‌کار‌ی ب‌یت الم‌ق‌د‌س‌یش به‌و نا‌کر‌یت) ، م‌ن‌یش به‌را‌ستی نا‌وم نا‌مه‌ری‌هم و م‌ن ئه‌پ‌یا‌ر‌ی‌زم به‌تۆ خوئی و وه‌چه‌که‌ی له شه‌یتانی ره‌جم ک‌را‌و.

37. فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ : ئینجا په‌روه‌ر‌د‌گ‌اری به‌ش‌ی‌وه‌یه‌کی جو‌ان و په‌سه‌ند مه‌ریه‌می وه‌ر‌گ‌رت ، زۆر به‌جو‌انی پ‌یی گه‌یا‌ند ، زه‌که‌ری‌ای ک‌رده‌ مامۆ‌ستا‌و سه‌ره‌ره‌ش‌تی (که هه‌م خ‌زم و هه‌م پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر بو‌و ، تا به‌چا‌کی د‌ین‌د‌اری‌ی ف‌ی‌ر ب‌کات ، پاشان که مه‌ریه‌م گه‌وره‌ بو‌و) هه‌ر‌کات‌یک زه‌که‌ری‌ا ده‌چ‌وو بۆ سه‌ر‌دانی له شو‌ینی خوا‌په‌ر‌سته‌یه‌که‌یدا ده‌ی‌ب‌ینی ر‌زق و رۆ‌زی و نا‌زو ن‌ی‌عه‌ته‌ی جو‌را‌و‌جو‌ری لایه ، زه‌که‌ری‌ا : وتی ئه‌ی مه‌ریه‌م ئه‌م هه‌موو ر‌زق و رۆ‌زیه‌ت له‌کو‌ی بو‌و؟!، مه‌ریه‌م له وه‌لام‌یدا وتی : ئه‌وه له لایه‌ن خوا‌وه‌یه ، ئه‌و بۆم ده‌ن‌ی‌ر‌یت ، به‌را‌ستی خوا به‌هه‌ر که‌س ب‌یه‌و‌یت ر‌زق و رۆ‌زی ب‌ی سنو‌ورو ب‌ی هو‌کار ده‌به‌خ‌ش‌یت.

38. هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ : ئا له‌و کات و شو‌ینه‌دا ، زه‌که‌ری‌ا هانا و ن‌زای بۆ په‌روه‌ر‌د‌گ‌اری لئ به‌رز بۆ‌وه و وتی: په‌روه‌ر‌گ‌ارا نه‌وه‌ی چاک و پا‌کم ب‌ی ب‌به‌خ‌شه ، به‌را‌ستی تۆ ب‌یسه‌ری دو‌عا و ن‌زایته‌.

39. فَنادتُهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ : جا یه‌که‌سه‌ر فر‌یشه‌ته ج‌برئ‌یل بانگی ک‌رد له‌کات‌یک‌دا زه‌که‌ری‌ا له مح‌رابه‌که‌دا وه‌ستا بو‌و ، نو‌یژی ده‌ک‌رد ، (وتی) به‌را‌ستی خوا‌ی گه‌وره‌ مژده‌ت ده‌دات‌ی به‌به‌خ‌ش‌ینی کو‌ریک نا‌وی یه‌ح‌یا‌یه ، به‌را‌ست‌دانه‌ری فه‌رمانی تاییه‌تی خوا‌یه و گه‌وره‌ و ر‌ی‌ز‌د‌اره‌ و خو‌پ‌ار‌ی‌زه له‌گو‌نا‌هان و پ‌ی‌غه‌م‌به‌ریکه له‌چا‌کان.

40. قَالَ رَبِّ أَتَى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ

يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ : زهكهریا وتی : پهروهردگارا ؛ ئاخو چوَن مندالم پئی دهبهخشیت خو
من پیری تهنگی پئی هه لچنیووم ، هاوسه ره که شم سک ناکات ، خوای گه ورهش
فهرمووی : کاری خوا هه ر ئاوايه و هه ر چیه کی بویت ، دهیکات.

41. قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا وَاذْكُرْ
رَبِّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ : ئینجا زهكهریا وتی : پهروهردگارا
نیشانه یه کم بو دیاری بکه تا دلنیا بم که خیزانم سکی بووه ، خوای گه وره فهرمووی
: نیشانه کهت ئه وه یه که توانای قسه کردنت تا سی روژ له گه ل خه لکیدا نابیت
(زمانت دهبه ستریت) مه گه ر به ئیشارهت و ئاماژه نه بیت ، توش زور یادی
پهروهردگارت و ته سبیحات و ستایشی بکه به تایبه تی له دهمه و ئیواره و
به ره به یاندا.

42. وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ : (ههروهها یادیان بهینه کاتیک) جبریلی فریشته وتی : ئه ی مه ریهم
به راستی خوا تو ی هه ل بزاردوه و خاوین و پاکیزه ی کردویت ، هه لی بزاردویت و
ریزی داویت به سه ر هه موو ئافره تانی جیهاندا.

43. يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ : ئه ی مه ریهم ملکه چ و
فهرمانبه رداری پهروهردگارت به ، سوژده و کر نووشی بو ببه له گه ل کر نووشبه راندا.

44. ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ
يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ : ئه وشتانه ی باسکران چه ند هه والیک
بوون له غه یبه وه ، ئیمه له ریگه ی (وهی) و سروشه وه به تو ی ده گه یه نین ، خو تو
(ئه ی محمد) له وی نه بوویت کاتیک پینوسه کانیا ن هه لئه دایه (ئاوه وه ، پینوسی کی
سه رکه وت و ئا و نه یبرد) ئه وه یان مه ریهم پهروهرده بکات ، تو له ویش نه بوویت
کاتیک کیشنه یان هه بوو (له سه ر ئه وه ی کی به خیوی بکات).

45. إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى
ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ : (ههروهها یادیان بهینه) کاتیک

فریشته که به مہریمہ می وت : ئەی مہریمہ بہ راستی خوا مژدەت دەداتئ : بہ وشە یەکی خۆی (کہ فرمانی - کن فیکون - ه ، رۆلیەکت پئ ببەخشیت) کہ ناوی (المسیح) ه ، عیسا ی کوری مہریمہ ، کہ پیاو مەقوول و پایە بەرزە لەم دنیا دا ، لە قیامەتیشدا لە دەستە ی نزیکانە (لە ئیمەوہ).

46. وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ : جا عیسا لە بیشکەداو بەگەرەبیش قسە دەکات بۆ خەلکی ، لە پیاو چاکانیشە.

47. قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ : ئەوسا مہریمہ وتی : پەروردگارا ، جا چۆن من منداڵم دەبیت : خۆ کہس تو خنم نەکە وتووہ ، (جو برەئیل فەرمووی) : ویست و فرمانی خوا ھەر وایە و چی بویت ، دروستی دەکات ، ھەر کاتیکی شتیکی بویت تەنھا پئی بلی ببە ، دەستبەجئ دەبیت.

48. وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ : ھەر وھا خوای گەرە فیری کتیب و نووسین و دانایی و تەورات و ئینجیلی دەکات.

49. وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ : (لە ئایندەدا رایدەگە یە نیت) بەنەو می ئیسرائیل کہ من پیغەمبەریم ، بۆ لای ئیوہ رەوانە کراوم ، بەلگە و نیشانە یە کیشم پئ یە لە لایەن پەروردگارتانەوہ ، (ئەویش ئەمە یە کہ) : من لە قور شیو می بالندەتان بۆ دروست دەکەم ، ئینجا فووی پئدا دەکەم ، بە فرمانی خوا یە کسەر ، دەبیتە بالندە یەکی زیندوو و کویری زکماک و نەخۆشی بەلەکی چاک دەکەمەوہ بەو یستی خوا و مردووانیش زیندوو دەکەمەوہ بە فرمانی خوا و ھەوآلی ئەو شتانە ی کہ دەبخۆن و ھەلی دەگرن لە مالە کانتاندا پیتان رادەگەینم ، بە راستی لەو شتانەدا بەلگەو نیشانە ھە یە بۆتان ئەگەر ئیماندارن.

50. وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَحْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ

وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا : ههروهها بهراستدانه‌ری ئه‌و ته‌وراتهم که له‌به‌ر ده‌ستمدایه ، هاتووم بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌و شتانه‌ی له‌سه‌رتان چه‌رامکراوه (به‌فه‌رمانی خوا) چه‌لالی بکه‌م و به‌لگه‌شم بۆ هه‌یناون له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه (له‌سه‌ر راستی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تیم) که‌واته له‌ خوا بترسن و فه‌رمانبه‌رداری من بن و به‌ قسه‌م بکه‌ن.

51. إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ : به‌راستی هه‌ر خوا په‌روه‌ردگاری منیش و ئیوه‌شه ، که‌واته تهنه‌ا ئه‌و به‌هرستن و ملکه‌چی ئه‌و بن ، ئه‌مه‌یه ریبازی راست و دروست.

52. فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ : جا کاتیک عیسا هه‌ستی به‌ کوفرو بی دینی ئه‌وانه کرد وتی : کئ پشتیوانمه بۆ لای خوا ، (کئ دیت تا پی‌که‌وه به‌رنامه‌ی خوا بگه‌یه‌نین) ، چه‌واریه‌کان وتیان : ئیمه‌ین پشتیوانانی دین و ئایینی خوا ، باوه‌ری ته‌واومان به‌و خواجه هه‌یناوه ، تۆش شایه‌تی بده که به‌راستی ئیمه موسلمان و ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌ردارین.

53. رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ : (ئه‌وسا وتیان): په‌روه‌ردگارا ئیمه باوه‌رمان هه‌یناوه ، به‌وه‌ی داتبه‌زاندووه و ره‌وانه‌ت کردووه ، شوینکه‌وته‌ی پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌شتین ، ده تۆیش له‌ ریزی شایه‌ته‌کانی (گه‌یاندنی به‌رنامه‌که‌تدا) تۆمارمان بکه‌.

54. وَمَكْرُؤًا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ : به‌لام دوژمنانی خوا) پیلانیان گه‌یرا ، خوایش پیلانه‌کانی پوچ کردنه‌وه ، چونکه خوا چاکترین و به‌ده‌سه‌لاترین زاتیکه له‌ هه‌لۆه‌شاندنی نه‌خشه و پیلانی دوژمنانیدا.

55. إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَرَأْنِي مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ : به‌یادیان به‌ینه‌) کاتیک خوا فه‌رمووی : ئه‌ی عیسا من (به‌شیوه‌یه‌کی ئاسایی) تۆ ده‌مرینم پاشان تۆ پایه‌دارو به‌رزو بلن‌د ده‌که‌مه‌وه لای

خۆم، له دهستی ناپاکی ئەوانەى که بى باوەرین رزگارت دهکەم و پاک راتدهگرم و بهرزى و بلندی ده به خشم بهوانەى که شوینکەوتەى تۆن به سەر کافراندا هەتا رۆژى قیامت ، له وهودواش گەرانه وەتان هەر بۆلای منه ، ئەوسا دادوهرى و فه رمانرەواى دادپهروەرانه دهکەم له نیاوانتاندا له و شتانهدا که کیشهتان له سهرى هه بووه و راتان ده ربارەى جیاواز بووه .

56. فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذُّهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّنْ

نَاصِرِينَ : جا ئەوانەى بى باوەر بوون سزای توند و تیزیان ددهم له دنیادا (به شکستی و سه ر شوپریان) ، له قیامه تیشدا (به ژيانى سهختى ناو دۆزهخ) ، جا له وى کهسیان دهست ناکه ویت که یاریده ههرو پشتیوانیان بیت (له سزای من بیانپاریزیت).

57. وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَحِبُّ

الظَّالِمِينَ : ئەوانهش که باوەریان هیناوه (به ئاینى ئیسلام) و کارو کردهوه چاکهکانیان ئەنجام داوه ، ئەوه خوا به تهواوی پاداشتیان ده داته وه ، به راستى خوا سته مکارانى خوشناویت.

58. ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ : ئەو هه وال و به سه رهاتانهى

که به سه رتدا ده بخوینینه وه (ئەى محمد) له ئایه تهکانى خوايه و له یادو باسه پرداناییه کانه .

59. إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ :

به راستى نموونهى دروست بوونى عیسا له لایه ن خواوه ؛ وهک نموونهى ئاده م وایه که له خاک دروستى کرد و له وهودوا فه رمانى داو پیى وت: ببه (به ئینسان) ئەویش بوو ، (عیسا دایکی هه بوو ، ئاده م دایک و باوکیشى نه بوو).

60. الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ : چه قیقهت و راستى هه ر ئەوهیه

له لایه ن په روه ر دگارت ه وهیه ، کهواته نه که هیت بجیته ریزی ئەوانهى که گومان کارکردى ههیه له سه ریان .

61. فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ
وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ : (دوای
ئەوێ کە هەموو ئەو راستیانەت پێگەیشت دەر بارە ی عیسا) ، جا ئەگەر کەسانیک
هەر موجدە لە یان کردوو لە سەری رویشتن و شتی ناپەرە وایان دەر بارە ی عیسا و ت ،
تویش پێیان بلێ : وەرن با کورانی ئێمە و کورانی ئێو ، ئافرەتانی ئێمە و
ئافرەتانی ئێو ، خۆمان و خۆشتان بانگ بکەین و ئامادەبین (لە شوینیکی
تایبەتدا) ، پاشان لە خوا بپارێینەووە و ئینجا داوا بکەین نەفرین و لەعنەتی خوا
داببارێتە سەر درۆزنەکان .

62. إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ : بەراستی هەر ئەمەیه بەسەرھاتی راست و دروست (دەر بارە ی عیسا و
دایکی) ، هیچ خوایەک نیە جگە لە (الله) ، بێگومان ئەو (الله) یە هەر خۆی
بەلادەست و دانایە .

63. فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ : (لەگەڵ ئەم هەموو بەلگە و
راستیانەدا) ئەگەر هەر روویان وەرگێراو پشیمان تیکرد (ئەوەبزانە ئەوانە
راستیخوازنین) ، خوایش زاناو ئاگایە بەوانە ی کە تۆوی تاوان و خراپە دەچینن .

64. قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا
نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ : ئە ی محمد) بلێ : ئە ی ئەوانە ی کتیبان بۆ رهوانه کراوه وەرن بە دەم
بانگەواز و بەرنامە یە کەووە کە هاوبەش و هاوسەنگە لە نیوان ئێمەش و ئێوەشدا
(ئەویش ئەمە یە) : جگە لە (الله) کەسی تر نەپەرستین ، هیچ جوهرە هاوەلیکی بۆ
پرپار نەدەین ، هیچ لایە کمان لاکە ی ترمان (بەپیرۆز و فەرمانرەوا دەنە ئێیین)
لە جیاتی ئەو زاتە و نەپەرستین (خۆ ئەگەر لەم بانگەوازدەدا) سەرپێچیان کردو
گوێیان پێنەدا ، ئەو پێیان بلێ : کە ئێو بەشایەت بن کە ئێمە موسلمانین و
ملکە چی فەرمانی پەروردگارین .

65. يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ

بَعْدَهُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ : ئەى خاوهن كتيبهكان ، ئيۆه بۆ له ئيبراهيم دەدوين و
ههريهكتان واداده نييت كه له سههه ئاينى ئەوه (خۆ تهورات و ئينجيل دواى ئەو
رهوانه كراون ، ئەوه بۆ عهقل و ژيريتان ناخه نه كارو تاكهى ژيرنابن!؟

66. هَأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ : ئەوه ئيۆهه موجداه لهو باس و خواستان له سههه ئەو
شتانه ده كرد كه زانياريتان ده بارهى هه بوو.. كه وابوو بۆ چى دم لهو شتانه شه وه
ده دن كه هيچ زانياريتان ده بارهى نى يه؟ دياره ههه خوا ئەو شتانه ده زانيت ،
ئيوه نايزانن.

67. مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ : ئاشكرايه) كه ئيبراهيم نه جووله كه بووه و نه گاور ، به لكو ملكه چ و
فه مانبه ردارو موسولمان بووه و له دهستهى موشريك و هاوه لگه ران نه بووه.

68. إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ
الْمُؤْمِنِينَ: (نزىكترين كهس له ئيبراهيمه وه : ئەو كهسانه ن كه له سههه دهى خويدا
شويى كه وتبوون ، ههروه ها ئەم پيغه مبه رهش و ئەوانهى كه باوه ريان هيناوه (به
پيغه مبه رايه تى ئيبراهيم و موسا و عيسا و محمد و هه موو پيغه مبه ران به گشتى
عليهه السلام) ، بيگومان خوا يارو ياوه رى ئيماندارانه.

69. وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا
يَشْعُرُونَ: دهسته يهك له خاوهن كتيبهكان ئاواته خوازن و (له هه ولدان) كه گو مپراتان
بكه ن ، له كاتيكا ئەوانه ههه خويان گو مپرا ده كه ن و هه ستيشى پيناكه ن و (خويان
ده خه له تينن).

70. يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ : ئەى خاوهن
كتيبهكان بۆ بپرواتان نى يه به نايه ته كانى خوا (كه هه مووى به لگه ن له سههه راستى
پيغه مبه رايه تى محمد) له كاتيكا ئيوه به ئاشكرا (نیشانهى پيغه مبه رايه تى ئەو)
ده بينن (له كتيبه كاتاندا).

71. يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ :

ئەى خاوەن كىتەبەكان بۆچى بەرگى بەتال و ناحەقى دەكەن بەبەرى حەق و راستىداو حەق و راستى دەشارنەوه ، لەكاتىكدا خۆتان چاك دەزانن (كە حەق و راستى كامەپە).

72. وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ

وَكَفَرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ : دەستەپەك لە خاوەن كىتەبەكان (جووہكان) وتیان

بەتاقمىكىان: ئىوہ لە سەرەتای پۆژدا (بەدرۆوہ) ئيمان و باوەرپەيىنن بەو (قورئانەى) بۆ ئيمانداران رەوانە كراوہ ، بەلام لەكوئايى پۆژداو دەمەو ئىوارە پەشيمان ببنەوہ (تا دوودلى و گومانيان تيدا دروست ببیت) بۆ ئەوہى پاشگەز ببنەوہ.

73. وَلَا تُوْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَن يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا

أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

عَلِيمٌ : (هەرۆهە دەلین): برۆا مەكەن و متمانە مەكەن بەكەس جگە بەو كەسانەى

كە شوینی ئاینى ئیوہ كەوتوون! (ئەى محمد پيیان) بلی: كە بەراستی هەر هیدایەت و رینموویى خوایی هیدایەت و رینموویى یە ، (كەچى جووہكان بەیەكتر دەلین): دان بەوہدا مەننن كە كەس وەكو ئیوہى پيیەخشرۆوہ ، باسى (تەورات و دواھەمین پيیغەمبەرىش مەكەن)!! تا لای پەروەردگارتان (سبەى لە قیامەتدا) قسەیان زال نەبیت بەسەرتاندا!! (ئەى محمد تۆش) بلی: بەراستی هەرچى ریزو بەخشش و فەزل هەپە بەدەست خوایەو دەپەخشیت بەو كەسانەى كە دەپەویت و (شایستەن) و خوا فراوانگىرو زانایە.

74. يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ : ئەو خوایە رەحمەت و

مپەرەبانى خۆى تايبەت دەكات بۆ هەر كەسىك بپەویت و (شایستە بیت) و خوا خاوەنى ریزو بەخشش و فەزلى زۆر گەورە و بى ئەندازەپە.

75. وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِنظَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن إِنْ تَأْمَنَهُ بَدِينَارٍ لَّا

يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ

وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ : له شوینکه وتوانی کتیبه ئاسمانیه کان که سانیک همن ئەگەر مال و داراییه کی زۆری به ئەمانهت له لا دابنیت (هەر کاتیک داوای بکهیت) بۆت دهگیریتهوه به ته واوی ، ههشیانه ئەگەر دیناریکی به ئەمانهت لا دابنیت بۆت نایگیریتهوه مه گەر به سه ریه وه راوه ستابیت و کۆلی لینه دهیت ، ئەوانه بۆیه وادهکن چونکه دهلین : له به رامبه ر دهسته ی نه خوینده واراندا (مه به ستیان موسلمانانه) لیبیرسراو نابین (ئەگەر فیلیان لیبکهین و مالیان بخوین) ، ئەوانه به دم خواوه درۆ هه لده به ستن و ده سزانن که درۆ دهکن ...

76. بَلَى مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ : نه خیر وانیه؛ هەر کهس ئەو په یمانه ی که داویه تی به خوا جیبه جیبی کردبیت و خوی پاراستبیت له حه رام ، ئەوه به راستی خوا پارێزکاران و دیندارانی خو شده ویت .

77. إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ : به راستی ئەوانه ی که په یمانی خواو سوینده کانیان به نرخیکی کهم ده فروشن (له پله و پایه ی دنیا یی، پاره و پول و سامان ، ئەبه ته هه رچه نده بیت هه رکه مه) ئەوانه له دواړژدا هه چ به شیکیان نابیت (له سۆزو میه ره بانی خوا) ، هه روه ها له رۆژی قیامه تدا خوا نایاندوینیت و ته ماشایان ناکات (له چلک و پیسی گونا هه) خاوینیان ناکات و سزای پر ئیش و ئازاریش بۆیان ئاماده یه .

78. وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُودُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ : به راستی دهسته یه کیش له وانه ی (که له چه ند ئایه تی پيشوودا باسکران واته جووه کان) زمانیان باده دن و به جوړیک شت دهلین ، گوایه (ته ورات) ده خویننه وه ، بۆ نه وه ی (ئیه وه چه واشه بکه ن و) وا بنوینن که نه و کتیبه دور ده که نه وه ، له حالیکدا نه وه ی ده یخویننه وه له و کتیبه نیه (زورجار) دهلین: نه وه ی که ده یخوینن هه ر نه وه یه خوا ره وانه ی کردوه ، له راستیدا هه رگیز نه وه له لایه ن خواوه نیه و به دم خواوه درۆ هه لده به ستن و ده سزانن که درۆ و بوختان دهکن .

79. مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا

عِبَادًا لِّي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ : بؤ هیچ ئاده میزاد و که سیک نه گونجاوه که خوا کتیبی ئاسمانی و فرمانپرهوایی و پیغهمبه رایه تی پیببه خشیت ، له وه ودوا به خه لکی بلیت : وهرن ببه عهبد و بهنده ی من له جیاتی ئه وه ی بهنده و عهبدی خوا بن ، به لکو (به خه لکیان وتوه) ههول بدهن بؤ خوا بژین و لیبراو بن ، بؤ رهزامهندی پهروهردگار ههول بدهن ، به وهش دهبنه خواناس و په بانسی که بهرنامه ی خوا فیروی خه لکی بکهن و خوشتان بهردهوام ههول بدهن فیروی ببین.

80. وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ : (هیچ پیغهمبه رایک) فرمانی ئه وه ی نه داوه که فریشته کان و پیغهمبه ران بکهن به پهروهردگار (هه رگیز کاری له و جوړه له وان ناوه شیته وه) ئایا راسته فرمانی بی باوه رپی و کوفرتان پی بدات دوا ی ئه وه ی که ئیوه موسلمانن و ملکه چی پهروهردگارن؟!

81. وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ : (یادیان بینه) کاتیک خوا په یمانی له یه که یه که ی پیغهمبه ران و هرگرت کاتیک کتیب و دانایی پیببه خشین به وه ی که ئه گهر: له ئاینده دا پیغهمبه رایکم بؤ رهوانه کردن و به راستدانه ری ئه وه ی ئیوهش بوو ، ئه وه ده بیت باوه رپی پی بهینن و پشتگیری بکهن ، ئینجا خوا فه رموی : ئایا برپار تانداو په یمانی منتان به و جوړه و هرگرت که پیم راگه یاندن؟ وتیان: برپارمانداو (هه روا ده که یین) ئه وسه خوا پیی فه رموون: به شایهت بن و منیش له گه لتان یه کیکم له شایه ته کان.

82. فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ : جا ئه وه ی پشتی هه لکردو سه ریچی کرد دوا ی ئه و په یمانه ، ئه وه ئیتر هه ر ئه وانهن فاسق و گونا هکار.

83. أَفَعَبَّرَ دِينَ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ : ئایا ئه واننه بیجگه له ئاینی خوا ئاینیکی تریان ده ویت؟! له کاتیکدا

که هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه به ره‌زامه‌ندی بی‌ت یان به‌ناچارایی ته‌سلیم و
ملکه‌چی په‌روه‌ردگارن، هه‌مووانیش هه‌ر بۆ لای ئه‌و ده‌گه‌رینینه‌وه.

84. قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ : (ئه‌ی محمد ئه‌ی ئیماندار) بلی: باوه‌رمان هیناوه به‌خواو
به‌وه‌ی بۆمان نی‌رراوه‌ته‌ خواره‌وه و به‌وه‌ش که نی‌رراوه‌ته‌ خواره‌وه بۆ سه‌ر
ئیه‌راهم و ئیه‌سماعیل و ئیه‌سحاق و یه‌عقوب و نه‌وه‌کانی و به‌وه‌ش که دراوه به
موسا و عیسا و پی‌غه‌مبه‌ران له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه و ئیه‌مه‌ جیاوازی ناکه‌ین
له‌نیوان هیه‌چ کامیاندان هه‌موومان ته‌سلیم و ملکه‌چی ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ین.

85. وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ :
جائه‌وه‌ی بی‌جگه‌ له‌ئاینی ئیه‌سلام په‌یره‌وی هه‌ر ئاینیکی تر بکات لای وهرناگیریت،
له‌قیامه‌تیشدا له‌خه‌ساره‌تمه‌ندو زه‌ره‌مه‌ندانه‌.

86. كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَاهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ
الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ : چۆن خوا گه‌لیک هیدایه‌ت ده‌دات که دوا‌ی
ئه‌وه‌ی باوه‌ریان هینا ، هه‌لگه‌رانه‌وه و کافر بوون؟ له‌حالی‌کدا شایه‌تیان دابوو
که ئه‌م پی‌غه‌مبه‌ره‌ حه‌قه‌و چه‌نده‌ها به‌لگه‌و نیشانه‌شیان بۆ هاتبوو (له‌سه‌ر راستی
محمد) ، خوا‌ی گه‌وره‌ش هیدایه‌ت و رینمووی ئه‌و ده‌سته‌و تا‌قمه‌سته‌مکاره‌ نادات.

87. أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ : ئا ئه‌و
سته‌مکارانه‌ پادا‌شت و تۆله‌یان ئه‌وه‌یه: نه‌فرینی خواو فریشته‌ و هه‌موو خه‌لکیان
له‌سه‌ره‌ به‌گشتی..

88. خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ : له‌ناو ئه‌و خه‌شم و
نه‌فرینه‌دا ده‌میننه‌وه و سزا له‌سه‌ریان سووک ناکریت و مؤله‌تیش نادرین.

89. إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ : مه‌گه‌ر
که‌سانیک که فریای خۆیان که‌وتبن و ته‌وبه‌یان کردبیت له‌ دوا‌ی ئه‌و لادان و یاخی

بوونه‌یان و چاکسازیشیان کردبیت ، ئەوه به‌راستی خوا بو ئەوانه لیخۆشبوو و میهره‌بانه .

90. **إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ارْتَدَّوْا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ** : به‌راستی ئەوانه‌ی دوا‌ی باوهر هینانیان کافر بوون و له‌وه‌ودوا زیاتر روچوون له کوفرو بی دینیدا ، ئەوانه په‌شیمانی و ته‌وبه‌یان هه‌رگیز لی وهرناگیریت ، ئا ئەوانه ده‌سته‌ی گومراو سه‌ر لیشتیواوه‌کانن .

91. **إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مَلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ** **أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ** : به‌راستی ئەوانه‌ی بی باوهر بوون و به‌بی باوهری مردوون ، (ئه‌گه‌ر) هه‌ریه‌که‌یان بتوانیت پر به‌پری زه‌وی ئالتون به‌ینیت و بیکات به‌فیدی‌ه‌ی هه‌رگیز لی وهرناگیریت ، ئەوانه‌ سزای به‌ ئیش و ئازار بو‌یان ئاماده‌یه و که‌س‌یش نی یه‌ پشتیوانیان لی بکات و فریایان بکه‌ویت .

92. **لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ** : ئیوه هه‌رگیز ناگه‌نه‌ پله‌ی چاک‌یی و چاکه‌کاری هه‌تا له‌و شتانه‌ی که‌ خوشتان ده‌ویت نه‌به‌خشن ، هه‌ر شتیکیش به‌خشن ئەوه‌خوا ئاگاو زانایه‌ پی (لی و نابییت و بی پاداشت نابییت) .

93. **كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا** **إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ** : هه‌رچی خو‌راک هه‌یه‌ بو‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل هه‌لال بو‌ مه‌گه‌ر ئەوه‌ی که‌ یه‌عقوب خو‌ی له‌سه‌ر خو‌ی هه‌رام کردبو‌و پیش ناردنی ته‌ورات ، پیمان بلی : ده‌ ئیوه‌ ته‌ورات به‌ین و بیخو‌ینه‌وه‌ ئەگه‌ر راستگو‌ن (دیاره‌ که‌ جوله‌که‌ هه‌ر له‌ خو‌یا‌نه‌وه‌ ده‌مبازی ده‌که‌ن و قسه‌ی ریکده‌خه‌ن و شت هه‌رامده‌که‌ن) .

94. **فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ** : جائیتر دوا‌ی ئەو هه‌موو روونکردنه‌وانه‌ ئەوه‌ی به‌ده‌م خواوه‌ درو‌ هه‌لبه‌ستیت ، ئا ئەوانه‌

هەر سته مكارن.

95. قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ : (ئەهە)

پێغه مبهەر پێیان) بڵی: خوای گه و ره له هه موو فه رمايشته كانيدا راستی فه رمووه ، كه واته شوینی ئاین و به رامه ی ئیبراهیم بکه ون که پاكو دروست و فه رمانبه رداره و ئەو هه رگیز له موشریک و هاوه لگه ران نه بووه .

96. إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ : به راستی

یه کهم خانه و مال و مه نزلگه یه ک که بو خه لکی دانرا له سه ر زه وی (بو خواپه راستی) ئەوه یه له مه که دایه ، که پیروزه و هیدایه ت و رینمووی به خسه بو هه موو خه لکی جیهان.

97. فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ

الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ : له و ماله دا (که عبه) نیشانه و به لگه ی زور و ئاشکرا هه یه ، که یه کیکیان شوینی تایبه تی خواپه راستی ئیبراهیمه ، هه روه ها ئەوه ی بجیته ناوی پیویسته ئەمین و ئاسوده بیته ، له هه موو ده ستریزیه ک ، جا خوای گه وره ش بریاریداوه له سه ر خه لکی هج و سه ردانی (بیت الحرام) بکه ن به ته نها ئەوانه ی که توانای (دارایی و ته ندروستیان) هه یه ، جا ئەوه ی که باوه ری نه هیناوه ، ئەوه با بزانیته به راستی خوا بی نیازه له هه موو خه لکان (پیویستی به چاکه و په راستی کهس نیه).

98. قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ : ئەهە

پێغه مبهەر به خاوه نانی کتیب بڵی : بوچی ئیوه باوه ر ناکه ن به ئایه ته کانی خوا، خو خوا شایه ته له سه ر هه موو ئەو کارو کرده وانه ی که ئەنجامی ده دن.

99. قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ

شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ : (هه روه ها) بڵی : ئەهە خواوه نانی کتیب بو ریده گرن له بلاو بوونه وه ی ئایینی خواو ده تانه ویت ئەوه ی باوه ری هیناوه ری بازی دینداری به چه وتی بگریته ؟ له کاتی که دا خو تان شایه تن و چاک ده زانن (ئوه راست نی یه و چه وته) دلنیاش بن که خوا غافل و بی ئاگا نیه له و شتانه ی که ده یکه ن.

100. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ

إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ : ئەه‌ی ئەوانەه‌ی باوە‌رپ‌تان ه‌یناوه‌ ئە‌گەر گو‌یرایه‌ له‌ی ه‌ه‌ندی‌ک له‌وانه‌ ب‌بن که‌ ک‌تیب‌ی (ئاسمانی‌یان) پ‌یدراوه‌، د‌وای ئە‌وه‌ی که‌ ئی‌وه‌ باوە‌رپ‌تان ه‌یناوه‌ ، ده‌تان‌گه‌رینه‌وه‌ سه‌ر ر‌ی‌بازی ک‌وف‌رو ب‌ی باوە‌ری .

101. وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَن يَعْتَصِم بِاللَّهِ

فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ : جا ئی‌وه‌ چ‌ۆن ک‌افر ده‌بن له‌ ک‌اتی‌ک‌دا که‌ ئایه‌ ته‌کان‌ی خ‌واتان به‌ سه‌ردا ده‌خ‌وین‌ریت‌ه‌وه‌ و پ‌ی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌ ناو‌تان‌دایه‌ (د‌وای وه‌فاتی‌شی به‌ سیره‌تی پاک و ب‌ی‌گه‌ردی ه‌ه‌ر له‌ ناو‌مان‌دایه‌) جا ئە‌وه‌ی پ‌شت به‌ خوا ب‌به‌ست‌یت و په‌یره‌وی له‌ به‌رنامه‌که‌ی ب‌کات ، ئە‌وه‌ به‌پ‌راستی ب‌ۆ ر‌ی‌گه‌و ر‌ی‌بازی‌کی راست و دروست ه‌یدایه‌ت دراوه‌ .

102. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ : ئەه‌ی

ئە‌وانه‌ی باوە‌رپ‌تان ه‌یناوه‌ ، له‌ خوا ب‌ترسن و پار‌یز‌کاربن به‌ شی‌وه‌یه‌کی وا که‌ شایسته‌ی ئە‌و زاته‌یه‌ و ه‌ه‌میشه‌ پ‌ابه‌ند و دامه‌زراو بن له‌ سه‌ر ئی‌سلامه‌تی ، ب‌ۆ ئە‌وه‌ی ه‌ه‌ر ک‌اتی‌ک مردن به‌ ئی‌مان و ئی‌سلامه‌تی نه‌ب‌یت نه‌مرن .

103. وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ

أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ : (هه‌ول ب‌ده‌ن) ه‌ه‌ر ه‌ه‌م‌وتان به‌ تون‌دی ده‌ست ب‌گرن به‌ ئای‌نی خ‌واوه‌و په‌رت و بلاو مه‌بن ، یادی نازو نیعه‌مه‌تی خوا ب‌که‌نه‌وه‌ له‌ سه‌رتان ، (چ‌ونکه‌) ک‌اتی خ‌وی دوژمن‌ی یه‌ک‌تر بوون ، ئە‌وه‌ بوو د‌له‌ کانتانی به‌ ه‌وی نیعه‌مه‌تی (ئی‌سلامه‌وه‌) په‌یوه‌ست کرد به‌یه‌که‌وه‌ و ه‌ه‌موو بوونه‌ ب‌رای یه‌ک‌تر (ه‌ه‌روه‌ها ئە‌و کاته‌) ئی‌وه‌ له‌ سه‌ر لی‌واری چ‌الی‌کی ئا‌گر وه‌ستا بوون و (خ‌ه‌ریک بوو ب‌که‌ونه‌ ناوی) ، به‌لام خوا (به‌رحم و میه‌ره‌بانی خ‌وی) له‌و ئا‌گره‌ ر‌زگاری کردن ، ئابه‌و شی‌وه‌یه‌ خوا ئایه‌ ته‌کان‌ی خ‌ویتان ب‌ۆ روون ده‌کاته‌وه‌ ، ب‌ۆ ئە‌وه‌ی ه‌یدایه‌ت وه‌ر ب‌گرن .

104. وَلَتَكُن مِّنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ : بیویسته له ئیوه ئومه تیک پیک بیت، یاخود با هه مووتان ئومه تیک بن که بانگه واز بکه بن بۆ خیر و چاکه، فه رمان بدهن به هه موو کاریکی باوو دروست، قه دهغه ی هه موو نادروستیه ک بکه بن، ئا ئه وانه هه ر سه رفران.

105. وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ : نه که ن وه کو ئه و که سانه بن که ناکۆکی و دووبه ره کیان له ناودا به ریاوو، له یه کتر دابرا ن ، دوا ی ئه وه ی ئه و هه موو به لگه و نیشانه روونه یان بۆ هاتبوو (که سه رکه وتن له یه ک ریزیدایه) ، ئا ئه وانه سزایه کی گه وره و سه خت چاوه رپیا نه.

106. يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ : روژیک دیت رووخسارانیک سپی ده بن و رووخسارانیک ره ش هه لده گه رپین ، جا ئه وانه ی که رووخساریان ره ش هه لگه رپاوه (پیا یان دهوتریت): باشه، ئه وه ئیوه پاش ئیمانداریی ، په شیمان بوونه وه و ریبازی کو فرتان گرته بهر؟! ده بجیژن سزاو نازار به هوی کافر بوونتانه وه.

107. وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ ففِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ : به لام ئه وانه ی رووخساریان سپی و گه ش و جوانه له ناو ره حمه ت و میهره بان ی خوا دا ژیا ن ده به نه سه ر بۆ هه می شه و بۆ هه تا هه تای ی.

108. تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ : ئه وانه ئایه ته کانی خوا ی گه وره ن که به راست و دروستی به سه رتا ده خوینینه وه ئه ی محمد ، خوایش هه یچ سه ته می ناو یت و لای په سه ند نیه (له دروست کراوانی و) له هه یچ خه لکی ک بکری ت.

109. وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ : هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا هه یه، هه ر خوا خاوه نیا نه و گه رانه وه ی هه موو شتی ک هه ر بۆ لای خوا یه.

110. كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ :

(به راستی) نَبیره چاکترین نومه تیکن که (بو سوودی) خه لکی هیئراونه ته مهیدانه وه ، چونکه فه رمان به چاکه ددهن و قه دهغهی خراپه دهکن و باوه پی دامه زراوتان به خوا ده هیئن ، خو نه گهر خاوه نانی کتیب باوه پریان بهینایه (به ئاینی ئیسلام) نه وه چاکتر بوو بو یان هه یانه ئیماندارن، به لام زور به یان گونا هابارو تاوانکارن.

111. لَنْ يَضُرُّكُمْ إِلَّا أَذَىٰ وَإِنْ يِقَاتِلُوكُمْ يُؤَلُّوْكُمْ الْأُدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصِرُونَ : هه رگیز

ناتوانن زیان (له بیرو باوه پرتان) بدهن مه گهر ئازاریکی کهم و نه گهر بجهنگن دژتان پشتتان لیئه لدهکن و هه لدین ، له وه دواش سه رکه وتوو نابن .

112. ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ أَيْنَ مَا تُقْفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَآؤُوا

بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ

وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ : (جووله که) زه لیلی و

ریسوا ییان بو بریار دراوه له هه ر کوی جیگیر بن مه گهر له سایه ی ئاینی خوا دا بجه وینه وه و (زولمیان لینه کریت کاتیک ئیسلام فه رمان په روا بیت) یان به خو هه لواسین به خه لکیدا بو یارمه تیدانیان، یان پشتگر تنیان (له وه سه رده مانه دا که ئیسلام فه رمان په روا بووه به ئاسووده یی ژیاون، هه رچه نده له ژیره وه هه ر خه ریکی پیلانگیران بوون، له سه ده ی بیسته میشدا توانیان نه مه ریکاو ولاتانی روژئاواو هه ندی ولاتی تریش، بکه نه پشتیوان و دارده ستی خو یان). نه وانه شایسته ی خه شم و قینی خوا بوون زه لیلی و خه جاله تی به شیانه، چونکه نه وانه بر وایان نیه به ئایه ته کانی خواو پیغه مبه رانیش به ناحق ده کوژن، نه م یاخی بوون و سه رشور په یان، به هوی سه ریچی و گونا هاباریانه وه یه، نه وانه هه میشه له سنوور دهرده چوون و دهرده چن.

113. لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ

يَسْجُدُونَ : گاور و جوو) هه موویان یه کسان و چوونیه ک نین ، به لکو له خاوه نانی

کتیب دهسته یه که له ئیماندارانیان هه ن ، ئایه ته کانی خوا له کاته کانی شه ودا

ده خویننه وه نو یژده کهن و سوژده دهبه ن (موسلمانن به هه موو واتایه که).

114. يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ : ئەوانە ئيمان و باوەرپيان بە خواو بە روژى دواى ههيه و فەرمان دەدەن بە چاکە و قەدەغەى خراپە دەکەن و بە پەلە و تالۆکەن بۆ ئەنجامدانى هه‌موو خێرو چاکەیه‌ک، بێگومان ئەوانە لە ریزی چاکەکار و چاکەخو‌ازاندان.

115. وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ : (ئەو ئيماندارانە) هەر

چاکەیه‌ک ئەنجام دەن بە فێرۆ ناچیت، خوایش زانایه بە پارێزکارو دینداران.

116. إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ

أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ : بەراستی ئەوانەى کافرە هەرگیز مال و مندالیان فریایان ناکه‌ویت و له دەست خه‌شم و قینی خوا رزگاربان نابیت ، ئەوان نیشته‌جیی ناو دۆزه‌خن و تیايدا ژيانى هه‌میشه‌یى ده‌به‌نه‌سه‌ر.

117. مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ

قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ : نمونه‌ی (ئەو مال و داراییه‌ی که) ده‌بیه‌خشن له‌م دنیا‌یه‌دا وه‌ک ره‌شه‌بایه‌کی زۆر سارد وایه بدات به‌سه‌ر کێلگه‌ی که‌سانیک‌دا که‌ سه‌ته‌میان له‌ خۆیان کردبیت (به‌ هۆی گونا‌هو تاوانه‌وه) ، هه‌مووی تیا به‌ریت ، جا وه‌نه‌بیت خوا سه‌ته‌می لی‌کردبن به‌ لکو خۆیان سه‌ته‌میان له‌ خۆیان کردوه.

118. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُؤًا مَا عَنِتُّمْ

قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ : ئەى ئەوانه‌ی باوه‌رتان هه‌ناوه ، به‌ که‌سانیک‌ی تر جگه‌ له‌ خۆتان متمانه مه‌که‌ن و نه‌ینى خۆتان لایان مه‌درکینن ، چونکه‌ ئەوان کۆل‌ناده‌ن له‌ دروستکردنى ته‌نگانه‌و گه‌رو گه‌رت و ناخۆشى بۆتان ، ئاواتیان ئەوه‌یه دووچارى ئازارو کێشه‌ ببن ، به‌ئاشکرا رق و کینه‌ له‌ دەم و دونیا‌ندا دیاره ، ئەوه‌ی له‌ سینه‌یاندا شار‌دویانه‌ته‌وه زۆر گه‌وره‌تره‌ له‌ وه‌ی که‌ ده‌ریده‌خه‌ن ، بێگومان ئی‌مه‌ نیشانه‌و به‌لگه‌مان بۆ دیاری کردوون (تا دۆست له‌ دۆژمن جیا‌بکه‌نه‌وه) ، ئەگه‌ر عه‌قل و

119. هَأَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُؤْتُوا بَعْضِكُمْ إِنَّا اللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ: ناگادارین! ئیوه ئه و انتان خویش دهوئیت، به لآم ئه وان ئیوه یان خویش ناوئیت و باوه پرتان به هه موو کتیبه ئاسمانیه کانیش هه یه (به لآم ئه وان باوه پریان به محمد و به قورئان نیه) ، کاتیکیش بیټان دهگهن ده لئین : ئیمه ئیماندارین به لآم کاتیک به ته نها دهن ، په نجه ی خو یان دهگهن زن ئه وه نده رق ئه ستوور و داخ له دلن ، بییان بلئ : دهک بمرن له داخا ، به راستی خوا خو ی زانایه به وه ی که له دل و دهر و ون سینه کانداه شار دراوه و (چاکتان دهناسیت).

120. إِنْ تَمَسَسْتُمْ حَسَنَةً تَسُوهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ : ئه گهر چاکه یه کتان تووش بوو، یان خیریک رووی تیگردن، ئه وان پیی غه مبار دهن و بییان ناخوشه ، خو ئه گهر به لآو ناخوشییه کتان بو پیش بیټ، ئه وان پیی دلخوش دهن ، جا ئه گهر خوگر بن و پاریزکار بن ، پیلان و ته له که ی ئه وان هه یچ زیانیکتان پیناگه یه نیټ ، چونکه به راستی خوا دهوری پیلان و پیلانی داهو ئاگایه به هه موو کارو کرده وه نه خشه یه کیان.

121. وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ : (لیره وه قورئان له غه زای ئو حود دهوئیت: یادی ئیمانداران بخه ره وه) کاتیک به یانی زوو له مال دهرچوویت، شوینی جهنگت بو ئیمانداران دیاری کرد (تیر ئه ندازانی له سه ر گرده که دامه زرانده و فرموی بییان: ئیمه سه رکه و توو بووین، یان شکستمان هیئا، ئیوه شوینی خوټان به جی مه هیلن) و شوینی تیریشی بو ئه وان ی تر دیاری کرد، خوی گه ورهش بیسه ره (به گوفتارتان) زانایه (به بیرو بوچوونتان)...

122. إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ : ئه وسا خه ریکبوو دوو دهسته له ئیوه په شیمان بنه وه و (له نیوه ی ری بگه رینه وه) ، به لآم خوا یارو یاوه پریان بوو (دلایانی دامه زرانده سه ر فرمانبه رداری) دهبا

ئیمانداران ھەر پشت بە خوا ببەستن.

123. وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ : بېگومان خوا
له غەزای بەدردا سەرکەوتوی کردن، ھەرچەندە ئیوھ (له ژماره و چەکدا) لاوازو کەم
بوون، دەی کەواتە له خوا بترسن ، بۆ ئەوھى سوپاسگوزار بن.

124. إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُتَرَلِّينَ: (یادیان بەینە) کاتیک بە ئیماندارانت دەوت: ئایا ئەوھندە بەس نیه کە
پەروردگارتان بە سێ ھەزار فریشتە کۆمەکتان بکات و دایانبەزینیت؟!

125. بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَذَا يُمِدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ
آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ : بەلئى ئەگەر خۆراگر بن و پارێزکار بن ھەر ئیستا دین
بۆ لاتان و پەروردگارتان پێنج ھەزار فریشتەى نیشانەدارتان بۆ رەوانە دەکات، بۆ
ئەوھى کۆمەکیان بکەن.

126. وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ : جا ئەو (ھاوکاری) فریشتانە لە لایەن خواوە تەنھا مژدەییەک بوو
بۆ ئیوھ ، تادلەکانتان پێی دامەزراوتر بێت ، ئەگینا سەرکەوتن تەنھا لە لایەن خواى
بالادەست و داناوھییەو ھەر ئەو دەیبەخشیت.

127. لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتَسِبُهُمْ فَيُنْقَلِبُوا خَائِبِينَ : (ئەو یاریدەى
فریشتانە) لەبەرئەوھ بوو کە: لایەک لە ھیزی کافرەکان دا بریت، تا سەرکوت و
نابووتیان بکات و ئەوسا بە ناو میدی و خەجالەتییەوھ بگەرێنەوھ.

128. لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ : بېگومان
تۆ ھیچ شتیکت لە کاروباری بەندەکان بە دەست نیه (بە لکو ھەمووشت بە دەست خوا
خۆیەتى) ئەگەر تەو بەو پەشیمانیاں لئى وەر بگریت، یان سزاو ئازاریان بدات ،
(سەربەستە) ، چونکە ئەوانە ستەمکارن.

129. وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ

غَفُورٌ رَحِيمٌ : هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه‌ خ‌وای گه‌وره‌ خ‌اوه‌نیانه ، له هه‌ر که‌س بیه‌وێت خ‌وش ده‌بی‌ت و (چاو پ‌ۆشیی ز‌ۆره) ، هه‌رکه‌سه‌یش (شایسته‌ی سزایی‌ت) سزای ده‌دات، خ‌وای گه‌وره‌ش لیخ‌ۆشب‌وو میه‌ره‌بانه‌.

130. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

: (ئهم ئایه‌ته‌ تیهه‌ لکیشی باسی غه‌زای ئو‌حود کراوه‌ ب‌ۆ ئه‌وه‌ی بسه‌لمی‌ت که‌ ئهم ئاینه‌ هه‌موو چه‌مکه‌کانی ژیان ده‌گری‌ته‌وه‌ ، ب‌ۆیه‌ روو به‌ئیمانداران ده‌فه‌رمو‌یت): ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌ر‌تان هه‌یناوه‌ سوو به‌چه‌ند قات و چه‌ند به‌رامبه‌ر مه‌خ‌ۆن (ئه‌مه‌ش ق‌و‌ناغیک بوو له‌ هه‌رامکردنی یه‌که‌جاری‌ی) ، له‌ خ‌وا بترسن ، ب‌ۆ ئه‌وه‌ی سه‌رفراز بن.

131. وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ : (هه‌ول‌بدن) خ‌ۆتان بپاریزن له‌ و ئاگره‌ی که‌ ئاماده‌ کراوه‌ ب‌ۆ کافرو ب‌ی باوه‌ران.

132. وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ : گو‌ی‌رایه‌ل و فه‌رمانبه‌رداری خ‌واو پ‌یغه‌مبه‌ره‌که‌ی بن ب‌ۆ ئه‌وه‌ی ره‌حمتان پ‌ی بکری‌ت.

133. وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ : به‌په‌له‌ بن و پ‌یش‌برک‌ی بکه‌ن تا ده‌گه‌نه‌ لیخ‌ۆشب‌وونی په‌روه‌ردگارتان و به‌هه‌شتیک که‌ پاناییه‌که‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی گرت‌وته‌وه‌و ئاماده‌ کراوه‌ ب‌ۆ پارێزکاران، (پ‌یغه‌مبه‌ریش ده‌فه‌رمو‌یت: مه‌نزلگای هه‌ندی ده‌بینن وه‌کو چ‌ۆن ئه‌ستیره‌ی گه‌ش ده‌بینن له‌ دووره‌وه‌ ، فه‌رموویانه‌ ئه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ری خ‌وا: ره‌نگه‌ ئه‌وانه‌ مه‌نزلگای پ‌یغه‌مبه‌ران بن، فه‌رمو‌یه‌تی: نه‌خ‌یر، به‌ ل‌کو مه‌نزلگای کاسانیکن که‌ باوه‌ریان به‌ خ‌واو پ‌یغه‌مبه‌ره‌که‌ی هه‌یناوه‌، جا له‌م سه‌رده‌مانه‌ی دوایدا زانراوه‌ ئه‌ستیره‌ی چه‌نده‌ گه‌وره‌ گه‌وره‌ هه‌یه‌ که‌ خ‌ۆر له‌ ئاستیدا ز‌ۆر بچ‌وکه‌ چ‌ جای زه‌وی!!)

134. الَّذِينَ يَنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ : ئه‌وانه‌ی له‌ خ‌وشی و ناخ‌ۆشیدا ، له‌ هه‌رزانی و گرانی‌دا مال و سامانیان ده‌به‌خشن ، رق و کینه‌ی خ‌ویان ده‌خ‌ۆنه‌وه‌و خ‌ۆگرن ، له‌ خه‌لکی خ‌وش

دەبن و لیبووردەن، خوای میهرەبانیش چاکەکارو چاکەخووانی خوش دەوێت.

135. وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ

وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ : ئەوانەش کە

تاوان یان گوناھینک ئەنجام دەدەن، یاخود ستم لە خۆیان دەکەن (دوایی بە خۆیاندا دینەووە سزای) خوا دیتەووە یادیان ، ئەوسا داوای لیبووشبوون دەکەن ، جا کێ هەیه کە لە گوناھان خوش ببیت جگە لە خوا؟! هەر وەها لەسەر گوناھان خوش ببیت جگە لە خوا؟! هەر وەها لەسەر گوناھو تاوانیان بەردەوام نابن، لە کاتیگدا دەزانن (ئەووە تاوانە).

136. أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ : ئا ئەوانە پاداشتیان لیبووشبوون و لیبووردنە لە لایەن پەروردگارینەووە لەگەڵ باخەکانی بەهەشتدا کە چەندان رووبار بەژێر درەخت و بە بەردەم کۆشکەکانیدا دەروات و ژیانی هەمیشەیی تیایدا دەبەنەسەر ، ئەم بەهرەیه پاداشتیکی زۆر چاکی کۆششکارانە (چونکە دوای تەوێبەکیان لە هەول و کۆششی بەدەست هینانی رەزامەندی خوادا دەبن).

137. قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الْمُكذِّبِينَ : بەراستی پێش ئێوە چەندان یاساو بەرنامە تیپەرپیوە (لەلایەن خواوە کە سەرئەنجام ئیماندارانی سەرخستوووە و کافرانی لەناو بردوووە) دە ئێوەش بە زەویدا بگەرێن و تەماشای بکەن و ئینجا سەرنج بدەن و وردببنەووە: بزانی سەرئەنجامی ئەوانە چۆن بوووە کە بەرنامەی پێغەمبەرانە خویان بە درۆ زانیووە.

138. هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ : ئا ئەمەیی کە باسکرا بەیاننامەو

روونکردنەووەیه بۆ خەلکی بە گشتی و رینمووبەخش و ئامۆژگاریشە بۆ پارێزکاران بە تاییبەتی.

139. وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ : (ئەیی ئیمانداران) کۆل

مەدەن و ساردمەبنەووە و خەفەت مەخۆن، چونکە هەر ئێوە سەر بەرزو سەرفرازو

سهرکه وتووترن نه گهر ئيماندارى چاک و راست و دروست بن.

140. **إِن يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ**
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ : نه گهر زام و
سهختى و ناخوشيهك (له جهنگى ئو خود) دا تووشى ئيوه هاتووه، نهو خه لكهش
(له جهنگى به دردا) تووشى هه مان زام و سهختى و ناخوشى هاتن، ئيمه نهو
روژگارانه دهستاو دهست پي دهكهن له ناو خه لكيدا (تا له جيهانى واقعيشدا)
نهوانهى باوهريان هيناوه خوا دهريان بخات و ههنديكتان بكات به شايهت و به
پلهى شههيدى بگهن، بيگومان خوا سته مكارانى خوش ناويت.

141. **وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ** : بيگومان خواى پهروهردگار
(تاقى كردنهوه پيش دههينيت) تا نهوانهى ئيماندارن پاك و بيگهرديان بكات،
كفرانيش نابوت و ريسوا بكات.

142. **أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ**
الصَّابِرِينَ : يان واگومانتان دهبرد (ههروا به ئاسانى) دهچنه به ههشتهوه؟! كه هينشتا
خوا (له جيهانى واقعدا) دهريشى نه خستووه كامتان ههول و كوشش و جيهادى
كردووه و كامتان خوږاگرو ئارامگر بووه...

143. **وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ** :
له راستيدا ئيوه ئاواتى مردنتان دهخواست پيش نهوهى پيى بگهن (دهتانوت: كهى
جهنگ دهبيت تا شههيد ببين) خو له راستيدا مهرگتان به چاوى خوتان بينى له
كاتيكدا ئيوه چاوهروانى مهرگ بوون.

144. **وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى**
أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ :
(محمد) تهنها پيغه مبهريك نه بووه وهفات بكات، بيگومان پيغه مبهرانى پيش نه ميس
(وهفاتيان كردووه) ، ئايا نه گهر وهفاتى كرديان كوژراو شههيد بوو، ئيوه پاشگهز
دهبنهوه و هه لده گه رينهوه؟! (لهو دين و ئاينهى كه پيى راگه ياندوون) خو نهوهى
هه لگه رينهوه و پاشگه زببتهوه ، نهوه هه رگيز زيان به خوا ناگه يه نيت، له

داهاتویه کی نزدیکدا خوای گه وره پاداشتی سو پاسگوزاران دهداته وه.

145. وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّوجَّلاً وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ

مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَجَّزِي الشَّاكِرِينَ : هیچ کهسیکیش نامریت مه گهر به ویستی خوا نه بییت، له کات و وهختی دیاری کراودا (ئهمهش خوی هاندهریکه بو ئیماندار که له مهرگ نه ترسییت) جا ئه وهی پاداشتی دنیای دهویت هه ندیکی پیده به خشین، ئه وهش پاداشتی قیامهتی دهویت هه ندیکی پیده به خشین، له داهاتویه کی نزدیکدا پاداشتی سو پاسگوزاران دهدینه وه.

146. وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا

ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ : چه ندها پیغه مبه ره بوون که خواناس و پیاوچاکانی زور له گه لیدا بوون و دژ به دوژمنان جهنگاون ، جا ئه وانه هیچ کات سستی و بیزاری و بیثاقهتی رووی تینه کردوون به هوی ئه وهی که تووشیان هاتوه له پیناو ریبازی خوادا، لاوازو بی هیزو سه رشو ریش نه بوون بو دوژمنان، خوای گه ورهش ئه و ئارامگرو خو پراگرانهی خوشدهویت.

147. وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ

أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ : ئه وکاته گوفتاریان ته نها ئه مه بووه که وتویانه: په روه ردگارا له گونا هو هه له کانمان بیوره و له زیاده پوهی کاروبارمان خوش ببه، دامه زراومان بکه، سه رمان بخه به سه ره ئه م گه له بی باوه ره دا.

148. فَأَتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسُنَ ثَوَابَ الآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ : ئه وسا

ئیتتر خوا پاداشتی دنیای پیبه خشین (به سه ره کوهتن و پایه داریی) پاداشتی چاکی قیامه تیشی بو مسوگهر کردن و خوا ئه و چاکه کارانهی خوش دهویت.

149. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يُرْذُوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا

خَاسِرِينَ: ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هی ناوه ئه گهر ملکه چ و گو پرایه لی ئه وانه بن که کافر و بی دینن، ئه وه به ره مودوا ده تانگی پنه وه و پاشگه زتان ده که نه وه و له دین وهر تانده گی پرن، ئه وسا ئیتتر به دو پراوی ده گه ری نه وه.

150. بَلِ اللّٰهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ : (دلنیا بن که خوانه ناسان یارو یاوه ری

ئیوه نین) به لکو خوا یارو یاوه رتانه ، بیگومان ئه و زاته چاکترین پشتیوان و یاریده دهرتانه.

151. سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ

سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ : (ئهی گروی ئیمانداران دلنیا بن) که له مه وودوا ئیمه: ترس و بیم فری ددهینه دلی ئه وانهی که بی باوه رن ، به هوی شهریک و هاوه لیان بو خوا بریارداوه بی ئه وهی خوا هیچ دسه لاتیکی پیادان (بو دانانی هاوه لگه ری) ، ئه وانه سه ره نجامی گه رانه وهیان ناگری دوزخه که چهند ناخوش و خراپه جیگه ی سته مکاران.

152. وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَعْتُمْ فِي

الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ : سویند بیت، خوا به لینی خوی بو ئیوه به راستی برده سهر (له سه ره تای جهنگی ئو حود) دا، ههر به مؤله ت و یارمه تی ئه و ، (دوژمنانتان) به گیر هیناو تیکتان شکاندن ، هه تا ئه و کاته ی که ساردیی رووی تیگردن و بوو به کیشه تان له سه ره هندیک شت و یاخی بوون (له فه رمانی پیغه مبه ر سه نگه رتان چول کرد) دوا ی ئه وهی هه ندیک شتی نیشانان که چه رتان لیده کرد، هه تانه دنیای ده ویت و هه تانه قیامه تی مه به سته ، له وه وودوا ده سته ی ئیوه ی کو تا کرد (له دوژمنان) تا تا قیبتان بکاته وه ، سویند بیت ، به راستی خوا چاوپوشی لیگردن و لیبتان خوشبوو و خوا فه زل و ریژی هه یه بو ئیمانداران.

153. إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُحْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا

بِعَمٍّ لَّكِيلاً تَحْزِنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ : ئیتر ئه وه بوو که (به گیره اتن و کشانه وه و شپرزه و په رت و بلا بوون) خوتان هه لده گی را به کیوی ئو حود و ده ورو به ریدا ئاو رتتان له که س نه ده دایه وه ، له کاتیکیدا پیغه مبه ریش به دواتاندا بانگی ده گردن له لاکه ی تره وه : (ئهی به نده کانی خوا بگه ری نه وه و رامه که ن) ، جا ئه وه بوو ئیوه خه م و خه فه تتان کرده دلی پیغه مبه ره وه

(به نافرمانیتان خوای گه ورهش) خهم و په ژاره‌ی کرده دلی ئیوه‌وه (به‌ده‌نگو باسی بریندار بوونی پیغه‌مبه‌رو شه‌هید بوونی) تاوه‌کو خه‌ف‌هت نه‌خون بو ئه‌وه‌ی له ده‌ستان چووه و ئه‌وه‌ش که خوا تووشی کردوون و به‌سه‌ری هینان (دیاره‌هاوه‌لان پیغه‌مبه‌ریان له‌خویان و له‌هه‌موو شت لاخوشه‌ویستتر بووه) خواش ناگاداره له‌و کاروکرده‌وانه‌ی که ئه‌نجامی دده‌ن.

154. ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ : پاشان ، دواى ئه‌و غهم و په‌ژاره‌يه ئارامى و هيمنى به‌سه‌ردا دابه‌زاندن كه وه‌نه‌وزيك بوو ده‌سته‌يه‌كتانى داگرتبوو ، ده‌سته‌يه‌كى تريس به‌راستى خه‌مى خويان بوو ، گومانى نار‌ه‌وايان ده‌برد به‌خوای گه‌وره به‌گومانى نه‌فامانه ، ده‌يانوت: ئايا ئيمه له‌م كار‌ه‌دا (له‌به‌ده‌سته‌يىنانى سه‌ر‌كه‌وتن) هيچ شتيكمان هه‌يه؟! (ئه‌وپشتيوانه‌ى كه خوا به‌ليني پيدا‌بووين بو نه‌هات؟! ئه‌ى محمد پييان بلى: بيگومان هه‌موو شتيك به‌ده‌ست خوايه ، ئه‌وانه هه‌نديك شت ده‌شارنه‌وه له‌ده‌روونى خوياندا و بو توى ده‌رناخن ، هه‌روه‌ها ده‌لئين: ئه‌گه‌ر (به‌ليني سه‌ر‌كه‌وتن راست بو‌ايه) ئيمه شتيكمان به‌ده‌ست بو‌ايه ئاليره‌دا نه‌ده‌كوژراين!! پييان بلى: ئه‌گه‌ر له‌مالى خوشتاندا بوونايه ، ئه‌وانه‌ى كه برياره‌بكوژرانايه ، ده‌بو‌ا هه‌روايان به‌سه‌ر به‌هاتايه‌و له‌شويى كوژرانياندا راكشانايه بيگومان خوا ئه‌م شتانه‌تان به‌سه‌ر ده‌هينيت تا ئه‌وه‌ى له‌ده‌روونتاندا هه‌يه تاقي بكاته‌وه و چي له‌ده‌لكانتاندا هه‌يه خاويى بكاته‌وه و حه‌قيقه‌تى ده‌ربخات، ئه‌و خوايه‌ش زانايه به‌وه‌ى كه له‌ناخى سينه‌كاندا حه‌شار دراوه.

155. إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ : بيگومان ئه‌وانه‌ى پشتيان هه‌لكرد (له‌غه‌زاي ئو‌خود) له‌روژى به‌يه‌گه‌ه‌يشتنى هه‌ردوو ئوردوو (ئوردووى ئيمانداران و ئوردووى بى‌باوه‌ران) ، ئه‌وانه ته‌نها شه‌يتان تووشى هه‌له‌ى كردن له‌خشته‌ى بردن

بههوی هه‌ندیگ گونا‌هه‌وه که ئه‌نجامیان دابوو، به‌پراستی خوا لیبیان خو‌شبوو
چونکه بیگومان خوا لیخو‌شبووه (له گونا‌هه‌که‌تان) و ئارامگرو خو‌پراگه (زوو تو‌له
له یاخ‌ی بوان ناسینیت).

156. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي

الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي

قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ : ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌پرتان

هیناوه وه‌کو ئه‌وانه مه‌بن که بی باوه‌پ بوون، له‌کاتی سه‌فه‌ر به‌سه‌ر زه‌ویدا ، یاخود
کاتی جه‌نگ ، به‌برایانی (هاوبیریان) ده‌وت: ئه‌گه‌ر لای ئیمه بوونایه نه‌ ده‌مردن ، نه
ده‌کوژران!! بو ئه‌وه‌ی خوا ئه‌وه بکاته خه‌فه‌ت و ناخو‌شی له‌ دلایندا، خو‌ هه‌ر خوا
ژیان به‌خشه و مرینه‌ره ، خوا بینایه به‌و کارو کرده‌وانه‌ی که ئه‌نجامی ده‌دن.

157. وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ :

خو‌ ئه‌گه‌ر بکوژرین له‌ پیناوی خوادا یاخود بمرن ، لیخو‌ش بوون له‌ لایه‌ن خواوه
هاورپ له‌گه‌ل ره‌حمه‌ت ، چاکتره له‌وه‌ی که خه‌لکی کو‌ی ده‌که‌نه‌وه.

158. وَلَئِنْ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ : سویند بی‌ت ئه‌گه‌ر بمرن یان بکوژرین

هه‌ر بو‌ لای خوا کو‌ ده‌کرینه‌وه.

159. فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ : که‌وابوو (ئه‌ی محمد) به‌هوی ره‌حمه‌تی خواوه‌یه تو‌ نه‌رم و

هیمن بویت له‌گه‌لایندا ، خو‌ ئه‌گه‌ر تو‌ره‌و قسه‌ ره‌ق و بی به‌زه‌یی بوویتایه، ئه‌وه
هه‌موو له‌ ده‌ورت بلاوه‌یان ده‌کرد، که‌واته چاوپو‌شیان لیبکه و لیبیان ببوره‌و داوای
لیخو‌ش بوونیان بو‌ بکه، له‌ کارو پێشهاتدا پرس و رایان پێ بکه، (دوای مه‌شوره‌ت و
پرس و‌پا) ئه‌گه‌ر بریارندا (کاریک ئه‌نجام بده‌یت، ئه‌نجامی بده‌و) پشت به‌ خوا
ببه‌سته، چونکه به‌پراستی خوا ئه‌وانه‌ی خو‌شده‌ویت که پشتی پیده‌به‌ستن.

160. إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ

أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ : ئايا كاتيک به لاو ناخوشيهكتان تووشهات (له جهنگى ئو خود) دا بۆ ده ليين: ئەمه چى بوو؟ بۆ وامان به سهر هات؟ له كو يو ه ئەمه مان بۆ هات؟ (ئەى بۆ له ياديان چوو، خو له جهنگى به دردا) به راستى ئيو ه دووئەوه نده تان به وان كرد؟! ئينجا پييان بلي: ئەو به لايه له لايه ن خو تانه وه تووشتان هات (كاتيک نافه رمانى پيغه مبه رتان كردو ته ماعى دنيا له ده روونتاندا جوولا) به راستى خوا ده سه لاتي به سهر هه موو شتيكدا هه يه، (به نده چا كه كانيشى كاتيک هه له بکه ن تووشى به لايان ده كات)...

166. وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقَى الْجَمْعَانَ فَيَاذَنَ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ : ئەوهش كه تووشتان بوو له روژى به يهك گه يشتنى هه ردوو ئوردوو ه كه (له جهنگى ئو خود) دا ئەوه به فرمان و ويستى خوا بوو، تا ئيمانى باوه رداران ده ربخات...

167. وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمئذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ : دوو روويى و ناله بارى دوو رووه كانيش ده ربخات، كاتيک پييان وترا: وه رن بجهنگن له پيناوى خوادا، يان (هيج نه بيت) به رگرى له خو تان و مال و مندالتان بکه ن، وتيان: ئەگه ر بمانزانيايه شه رو جهنگ به رپا ده بيت ئەوه شوينتان ده كه وتين و ده جهنگاين، ئەوانه ئەو روژه له كو فره وه نزى كترن تا له ئيمان، به ده ميان شتيك ده ليين كه له دل و ده روونياندا نى يه، خوايش زانيايه به وهى كه ده يشارنه وه...

168. الَّذِينَ قَالُوا لِأَخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرؤُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ : ئەوانه ي بوى دانيشتن و (نه چوون بۆ جهنگ) به براكانى خو يانيان وت: ئەگه ر ئەوانه (واته شه هيدان) به قسه ي ئيمه يان بگردايه نه ده كوژران، ئەى پيغه مبه ر پييان بلي: ده ي كه واته مردن له خو تان دوور بخه نه وه ئەگه ر راست ده كه ن!؟

169. وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ : هه رگيز وامه زانن و وادامه نين ئەوانه ي له پيناوى خوادا شه هيد بوون و كوژران، مردوون، نه خير وانیه، به لكو ئەوانه زيندوون، لای په روهر دگاريان له رزق و روژى

(ههمه جوړو تايبهت) به هر هورن.

170. فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ : زور دلخوش و شادمانن بهو به خشش و زياره فهزلهى كه خوا پيى به خشيوون ، مژدهش ددهن بهوانهى هيشتا بهوان نهگه يشتوون و (شهيد نه بوون) كه بيگومان هيچ ترس و بيبيكيان له سه رنى يه، هيچ غم و په ژاره يه كتان بو پيش نايهت (له به جئ هيشتنى دنيا).

171. يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ : مژده ددهن به نازو نيعمه تانى تايبهتى و فهزل و ريژى بئ سنور له لايه ن خواى ميهره بانه وه، به راستى خوايش پاداشتى ئيمانداران زايه ناكات و (رهنج به خه سار نابن)...

172. الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ : ئهوانهى كه به دم بانگه وازى خواو پيغه مبهروه و چون، دواى ئه وى كه تووشى ناخوشى و زام و ئيش بوون، بو ئهوانه يان كه چاكه يان كردو پاريزكار بوون، پاداشتى زور گه وره و بئ سنور ئاماده يه...

173. الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ : ئهوانهى كه خه لكى (باوه ر لاوان) پييان ده لئين: به راستى خه لكى بئ باوه رو خوانه ناس خويان بو ئيوه كو كردوته وه و خويان بو ئيوه مه لاس داوه، لييان بترسن (خوتان تووشى به لا مه كه ن) به لام ئه وان (واته ئيمانداران بهو پروپاگه نديه) باوه ريان زياتر دامه زراو، وتيان: خوامان به سه كه ياريدده رو يارمه تيدهرى كى چاكه.

174. فَاَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمَسْسَهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ : ئه وسا ئيتر موسولمانان گه رانه وه هاوپرى له گه ل فهزل و نازو نيعمه تى خوايى دا، هيچ ناخوشيه كيشيان بو پيش نه هات، چونكه شوينى ره زامه ندى خوا كه وتبوون و (هر ئه وه شيان مه به ست بوو) ، خواى گه وره ش هر

خۆی خاوهنى فهزل و ريزيكي زور گه ورهيه.

175. **إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ :**

ئەو بەراستی تەنھا شەیتانە یاوەرەکانی خۆی دەترسێنیت، ئیوهی (ئیماندار) لییان مەترسن، بەلکو هەر لە من بترسن ئەگەر ئیماندارن (بیگومان ترسان لە خوا ئاسوودەیی و ئارامیی دەبەخشیت بە ئیماندار).

176. **وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا**

يَجْعَلَ لَهُمْ حِزًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ : (ئەهی بیغەمبەر) ئەوانەهی کە پێشبرکێ دەکەن لە بێ باوەریدا خەمبارت نەکەن، چونکە بەراستی ئەوانە هەرگیز هیچ زیانێک بەخوا ناگەیهن، خوا دەیهوێت هیچ بەشیکیان لە قیامەتدا پێ نەبەخشیت، سزای سەخت و زور ناسۆریش بۆیان ئامادەیه.

177. **إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ :**

بەراستی ئەوانەهی بێ باوەرپیان هەلبژارد لەجیاتی ئیمان، بێ باوەرپیان کړی لەجیاتی باوەر، بەهیچ جوړیک زیان بەخوا ناگەیهنن بەلکو سزای بەئێش چاوەرپیانە.

178. **وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمِلِّي لَهُمْ خَيْرٌ لَّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمِلِّي لَهُمْ**

لِيُزَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ : ئەوانەهی ریبازی کوفریان گرتۆتەبەر، وا گومان نەبەن کە مۆلەتمان داوون و (نازو نیعمەتی دنیامان پێبەخشیوون) ئەو خێره بۆیان، ئێمە تەنھا بۆیه مۆلەتیان دەدەین تا زیاتر گوناھبار ببن و سزایەکی ریسواکەر چاوەرپیانە.

179. **مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ**

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَاٰمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ : خوا ئیمانداران واز لێناهیئیت هەر وەکو ئەوێ کە ئیستا ئیوهی لەسەری هەن (دلسۆزو نادلسۆز، خەمخۆرو بێ باک تیکەلن)، هەتا پیس و پاک لەیەک جیاکاتەو (بەهۆی جوورەها تاقی کردنەو و پێشباتەو)، بیگومان خوا جیهانی شاراوەتان نیشان نادات (تا ئاینده بزانتن)،

به لکو خوا له پیغه مبه ره کانی که سانیک هه لده بژیریت که بیهویت (تا له هه ندیک نهینی ئاگادار بن بهو رادهیهی که پیویسته) ، جا باوهر به خواو پیغه مبه رانی بهینن، خو ئه گهر باوهری دامه زراو بهینن و پاریزکاری بکهن و له خوا ترس بن ، ئه وه پاداشتی بی سنوور و نه بر او ه چاوه پرتانه .

180. وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ: واگومان نه بهن ئه وانیهی که به خیلی و ره زیلی ده کهن، له و نازو نیعمه تانهی خوا پیی به خشیوون، نابه خشن، کاریکی چاکه بویان، نه خیر ئه وه کاریکی خراب و نادرسته بویان، چونکه ئه و شتانهی که نه یانده به خشی له روژی قیامه تدا دهست ده نیته بینیان و ده بنه کو ت له گهر دنیا ندا، (بیگومان) هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر خوا خاوه نیانه و خوا ئاگایه به هه موو ئه و کارو کرده وانیهی که ئیوه ئه نجامی ده دن.

181. لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ : سویند بیت بیگومان خوای په روه دگار گو فتاری (نابه جیی) ئه و (جو له کانهی) بیست که وتیان: خوا هه ژاره و ئیمه ده و له مه ندین!! ئیمه ئه و گو فتارانه یاداشت و تو مار ده کهین له سه ریان، هه روه ها کوشتنی پیغه مبه ران به دهستی ئه وان به ناحق ، (له دوزه خیشدا) پییان ده لئین: بجیژن سزای ئاگری سو تیئه ر...

182. ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِّلْعَبِيدِ : ئه و سزایه له دهره نجامی دهست پیشخه ری خو تاندایه، چونکه به راستی خوا هیچ جو ره سته میک له بهنده کان ناکات.

183. الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ : (ئه و جو له کانهی) ده لئین: خوا په یمانی داوه به ئیمه که به هیچ پیغه مبه ریک باوهر نه کهین تا قوربانیه کمان بو نه هینیت و (نه یبینین) ئاگر دهیخوات و دهی سو تیئیت و له ناوی ده بات، (ئهی محمد) (پییان بلئ): خو ژماره یه ک پیغه مبه ر له پیش منه وه

رهوانه کران بۆتان به چهندهها به لگه و نیشانهی ئاشکراوه و بهو داخوایه شهوه کهوتتان، جا بۆ کوشتانن و (شههیدتان کردن) ئەگەر ئیوه راستگۆن؟!

184. **فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ**

المُنِيرِ : خۆ ئەگەر بپروایان پینه کردیت، ئەوه به پرستی زۆریک له پیغه مبه رانی پیش تو بپروایان پێ نه کراوه هه رچه نده جو ره ها موعجیزه و نامه ی پر له ستایش و نامۆژگاری و کتیبی رووناککه ره وه یان هینابوو.

185. **كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ**

النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ : هه موو که سیک ده بیئت بمریت و مردن بچیژیت، ته نها له روژی قیامه تدا کری و پاداشتان به ته واوی پێ دهریئ (دهرئه نجامی کرده وه کانتان دیته وه ریئان) ئەوسا ئەوه ی دوور خرایه وه له ئاگری دۆزهخ و خرایه به هه شته وه، ئەوه به پرستی سه رفراز بووه، ژیا نی دنیا ش بیجگه له وه ی که رابوار دنیکی خه له تینه ره شتیکی تر نیه.

186. **لَتُبْلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ**

وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَدَىٰ كَثِيرًا وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ : سویند بیئت بیگومان تا قی ده کری نه وه له مال و دارایی و خویشتاندا (زیان له ساماندا ده کهن، خۆتان توشی ناخۆشی و ئازار ده بن) ههروه ها سویند بیئت له خاوه نانی کتیبی پیش خۆتان و له موشریک و هاوه لگه رانه وه ئازاریکی زۆر ده بیسن (ئه وه نده بوختان و قسه ی نابه جیئان بۆ هه لده به ستن ، وه ک ئازار به رگویتان بکه ویت وایه) ، به لام ئەگەر خوړاگر بن و پاریزکار بن و له خوا بترسن (له سنوور دهر نه چن) ، به پرستی ئەو هه لو یسته له کاره په سه ندو کرده وه پایه داره کانه.

187. **وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنَهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ**

وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبَسَّ مَا يَشْتَرُونَ : یاد بی نه وه) کاتیک خوا په یمانی وه رگرت له وانه ی کتیبیان پێ به خشراره که روونی بکه نه وه بۆ خه لکی و مه رامه کانی باس بکه ن و نه یشار نه وه ، که چی خستیا نه پشت خو یان و به نرخیکی هه رزان فرۆشتیان (ئه گەر هه موو دنیا ش بیئت ، دینی بۆ بفرۆشی هه رزان فرۆشراوه و

زهره ریگی بی سنووره) نای که شتیکی بی نرخیان کریوه و دهستیان که وتوو.

188. لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ : وا گومان مه به به وانهی دلخوشن بهوهی که هه یانه و هه زده کهن باس بکرین و خه لکی سوپاسیان بکات له سهه کارو چاکه یهک که نه یانکرووه، نه وه هه رگیز و امه زانه نه وانه له دهست سزا رزگاریان ده بیته، به لکو سزایه کی به نیش چاوه ریانه.

189. وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ : هه رچی له ناسمانه کان و زهویدا هه یه هه ر خوا خاوه نیانه و نه و خویه ده سه لاتی به سهه هه موو شتیکیدا هه یه.

190. إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ : به راستی له دروستکردنی ناسمانه کان و زهویدا و له نالوگوری شهو و روژدا به لگه و نیشاهی زور هه ن بو که سانی ژیر و هوشمه ند...

191. الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ : نه وانهی یادی خوا ده کهن له کاتیکیدا که به پیوه ن یان دانیشتون یان راکشاوون (له هه یچ حاله تیکیدا یادی نه وزاته فه رموش ناکه ن) ، هه میسه بیرده که نه وه له دروست بوونی ناسمانه کان و زهوی (بیرده که نه وه له هه موو ورده کاریهک ، سه رنجی هه موو دیارده یهک ده دن، سه ره نه جام ده لین): په روه ردگارا تو نه م هه موو دروست کراوانه ت بی هوده و بی نامانج دروست نه کردوه، پاکیی و بیگه ردیی شایسته ی تویه، ده توش بمانپاریزه له سزای ناگری دوزه خ.

192. رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ : په روه ردگارا به راستی تو هه رکه س بخه یته ناو ناگری دوزه خه وه، نه وه نیتر شه رمه زارو ریسواو خه جاله ته ت کردوه ، (جا بیگومان له وئ) سته مکاران هه یچ جو ره پشنیوانیکیان نه.

193. رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا

وَكَفَرْنَا عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ : په‌روەردگارا؛ به‌راستی ئی‌مه گویمان له بانگ‌خوایک بوو ، بانگی کردین بۆ ئیمان و (ده‌یفه‌رموو) : ئیمان به‌ی‌نن به په‌روەردگارتان جا ئی‌مه‌ش (بی دوودلی) ، خیرا باوه‌رمان هی‌ناو (وتمان) : په‌روەردگارا؛ ده‌تۆش له‌گونا‌هو هه‌له‌کانمان خۆش ببه، چاوپۆشی بکه له‌کرداره ناپه‌سه‌نده‌کانمان و (له‌سه‌ر ری‌بازی) چاکان و (به‌خته‌وه‌ران) نمانمری‌نه و له‌گه‌ل ئه‌واندا کۆمان بکه‌ره‌وه.

194. رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

: په‌روەردگارا؛ ئه‌و به‌لینانه‌شمان بۆ ئه‌نجام بده که له‌سه‌ر زاری پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌تدا به‌ئی‌مه‌ت داوه (که سه‌رکه‌وتنه له دنیا‌داو به‌هه‌شتی به‌ری‌نه له داها‌تو‌دا) و له روژی قیامه‌تیشدا خه‌جاله‌ت و روو زه‌ردمان مه‌که، بی‌گومان تۆ به‌لین شکین نیت و به‌لینی خۆت ده‌به‌ی‌ته سه‌ر.

195. فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّمَّنْ ذَكَرَ أَوْ أَنشَىٰ بَعْضُكُمْ

مِّنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ : (کاتی‌ک ئی‌مانداران به‌م شی‌وه‌یه نزیان کرد، که په‌روەردگاری ئازی‌زیان فی‌ریان ده‌کات) بی‌گومان ئه‌و زاته دو‌عا‌کانیان لی‌وه‌رده‌گری‌ت (به هاناو هاواریانه‌وه ده‌چیت بۆیه ده‌فه‌رمو‌یت) : به‌راستی من هه‌ول و کۆشش و کارو کرده‌وی هیچ کام له ئی‌وه به‌زایه ناده‌م، چ نیری‌نه و پی‌اوتان، چ می‌ینه و ئافره‌تتان (چونکه) هاوکاری یه‌کتر بوون (له چاکه‌و چاکه‌کاری‌دا) ، جا ئه‌وانه‌ی کۆچیان کردو له شو‌ینه‌واری خۆیان ده‌ربه‌ده‌رکران و ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌دران له پی‌ناوی مندا و جه‌نگان و شه‌هیدکران ، به‌راستی سو‌یند بی‌ت چاوپۆشی ده‌که‌م له هه‌له‌و گونا‌هه‌کانیان و ده‌یان‌خه‌مه با‌خه‌کانی به‌هه‌شته‌وه که چه‌نده‌ها رووبار به‌ژیر ده‌خته‌کانیداو به‌رده‌م کۆشکه‌کانیدا ده‌پروات، ئه‌مه‌ش پادا‌شتیکه له لایه‌ن خوا‌وه (پی‌شکه‌شیان ده‌گری‌ت) خوا پادا‌شتی چاک و جوانی لایه (بۆ تی‌کۆشه‌ران).

196. لَا يَغُرَّتْكَ تَقَلُّبُ الدِّينِ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ : (ئهی ئی‌ماندار) هه‌رگیز هی‌زو

ده‌سه‌لاتی ئه‌وانه‌ی بی باوه‌رن له ولا‌تاندا تۆ له خسته‌نه‌بات.

197. مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَاوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ : (ئەووە ھەرھەمووی) رابواردنیکی

کەمە (چونکە) لەووەودوا شوین و جیگەیان دۆزەخە ، کە ناخۆشترین جیگە و ریگەیه.

198. لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا

مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ : بەلام ئەوانەیی کە پارێزکارن و لە سزای

پەروردگاریان دەترسن (جیگە و ریگەیان) باخەکانی بەهەشتە کە چەندەھا رووبار

بەژێر درەختەکانیداو بەبەردەم کۆشکەکانیدا دەروات ، ھاورێ لەگەڵ ژیانی

ھەمیشەیی لەویدا ، ئەو شوپینانەش لەلایەن خواوە ئامادەکراوە، بۆ میوانداری

ھەمیشەیی بەختەوهران ، ئەلبەتە ئەوبەشەیی کە لای خواوە چاکتر و بەنرخترە بۆ

چاکەکاران و خواناسان.

199. وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ

لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أَوْ لَسْنَا لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ

الْحِسَابِ : بەراستی ھەندێ کەس ھەن لە خاوەنانی کتێب کە باوەری پتەو و

دامەزراوە، ھەرودھا بەو (قورئانەش) کە بۆ ئێوە رەوانەکراوە و بەو کتێبانەش بۆ

خۆیان پێشتر رەوانە کراوە ، لەکاتیگدا ئەوانە ترسی خویان لە دلدایە و

مەبەستیانە خوا لێیان رازی بێت ، ئایەتەکانی خوا بەنرخیکی کەم (یاخود بەھیچ

نرخیک) نافروشن، ئەوانە پاداشتی (ئیمان و باوەری) خۆیان لای پەروردگاریان

وەردەگرن ، بەراستی خوا بەخیرایی لێپرسینەووە ئەنجام دەدات (تا بەزوویی

بەختەوهران بخاتە بەهەشتەووە و ناپوختەکانیش لە دۆزەخ توند بکات).

200. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ :

ئەیی ئەوانەیی کە باوەرتان ھیناوە خۆگربن و خۆراگری و ئارامگری بەسەر

خۆتاندا بەینن، نەبەزن لە خۆگری مانەوہتان لە سەنگەردا، ھەول بەدەن ھەمیشە لە

سەنگەری خەبات و کۆششدا بن، لە خوا بترسن و پارێزکاربن بۆ ئەوھی سەرفرازی

(ھەمیشەیی) بەدەست بەینن.